

مؤسسه علمی آموزشی
 فرهیختگان راه داش

فرهیختگان

نمودن

میکروب‌شناسی

درسنامه - نکات کلیدی - تست های فصل به فصل

مؤلف: عبدالمجید قاسمیان
رتبه ۱ دکتری

به نام خالق

میکروب شناسی

تألیف و گردآوری: عبدالمجید قاسمیان

«رتبه ۱ دکتری»

مؤسسه علمی آموزشی

فرهیختگان راه‌نش

فرهیختگان

قبولی، کمترین موفقیت شماست

مقدمه:

موسسه علمی آموزشی فرهیختگان راه دانش با هدف ارائه کیفی ترین خدمات آموزشی و با تلاش گسترده توانست مجموعه‌ای از خدمات آموزشی را که از نظر علمی، به روز بودن مطالب، پوشش دادن مطالب رفنس‌ها و بازدهی در زمرة بهترین‌ها است ارائه دهد.

مشاوره و پشتیبانی تحصیلی:

مشکل عدیده‌ای که بیشتر داوطلبان با آن مواجه هستند و هر ساله با وجود صرف هزینه‌های مالی و زمان زیاد نمی‌توانند در آزمون قبول شوند به این دلیل می‌باشد که داوطلبان آگاهی کافی از منابع مطالعاتی، روش‌های مطالعه و مرور مطالع صحیح، روش‌های تست زنی و مدیریت زمان را ندارند بنابراین موسسه فرهیختگان جهت تحکیم رسالت خود که همواره ارتقاء کیفیت آموزش بوده است جمعی از برترین مشاورین و رتبه‌های تک رقمی را به خدمت گرفته است تا با ارائه منابع مطالعاتی کاربردی، آموزش روش‌های مطالعه و مرور مطالع هر درس، نحوه تست‌زنی صحیح و برنامه مطالعاتی روزانه و هفتگی به داوطلبان، آنها را از سردرگمی درآورده و با ایجاد انگیزه و تمرکز در داوطلبان سبب موفقیت آنها در آزمون گردد.

بسته‌های آموزشی موسسه:

بسته‌های آموزشی که به داوطلبان ارائه می‌گردد حاصل ماهها تلاش بی‌پایان گروه علمی موسسه (که ترکیبی از رتبه‌های تک رقمی دکتری و کارشناسی ارشد و اساتید دانشگاه‌های تهران) می‌باشد که با در نظر گرفتن منابع وزارت بهداشت تالیف گردیده است. در این بسته‌ها تلاش شده است که درسنامه به صورت شرح جامعی از دروس ارائه گردد و جهت تفهیم بیشتر مطالب، نکات کلیدی منابع وزارت بهداشت و نکات تستی سوالات کنکور سال‌های اخیر نیز به درسنامه اضافه گردیده است و جهت محک و خودآزمایی داوطلبان، تست‌های هر فصل همراه با پاسخنامه گنجانده شده است. به این ترتیب بسته‌های آموزشی موسسه فرهیختگان را از نظر پوشش دادن سرفصل‌های آزمون به مجموعه‌ای کم نظیر تبدیل نموده به نحوی که داوطلب با مطالعه و جمع‌بندی بسته‌های آموزشی موسسه همراه با مطالعه منابع وزارت بهداشت براحتی پاسخ‌گوی بیشتر سوالات کنکور خواهد بود.

بسته‌های آموزشی موسسه هر سال ویرایش و به روز گردیده و نکات، مطالب و تست‌های جدید نیز به آن اضافه می‌گردد.

آزمونهای آزمایشی :

داوطلبان رشته‌های مختلف باستی جهت محک و خودآزمایی خود و جمع‌بندی مطالب باستی برنامه ریزی مطالعاتی صحیح داشته باشند. موسسه با در نظر گرفتن شرایط داوطلبان مختلف اقدام به برگزاری آزمون‌های آزمایشی ^۹ مرحله‌ای و ۳ مرحله‌ای در ۲۸ رشته نموده است.

۲ نکته بارزی که آزمون‌های آزمایشی موسسه فرهیختگان را از دیگر موسسات متمایز می‌نماید این است که در آزمون‌های آزمایشی موسسات دیگر، سوالات زبان به صورت جامع و کلی طرح می‌گردد که این موضوع سبب سردرگمی داوطلبان گردیده و داوطلبان نمی‌دانند مطالعه درس زبان انگلیسی را از کدام منبع مطالعاتی شروع کنند، به همین دلیل اکثربت قریب به اتفاق داوطلبان مطالعه درس زبان را رها نموده و این موضوع لطمه بزرگی به داوطلب وارد می‌کند به نحوی که ممکن است داوطلب در چندین درس یک رشته تسلط کافی داشته باشد و در آزمون اصلی نیز در صدهای خوبی را کسب کرده باشد ولی با توجه به اینکه درس زبان را مطالعه نکرده معمولاً این درس را سفید و یا درصد بسیار ضعیفی کسب نماید که این مقوله سبب عدم قبولی داوطلب با وجود شایستگی‌های علمی وی می‌گردد. موسسه فرهیختگان جهت برطرف نمودن این مشکل و چه بسا معضل، اقدام به ارائه طرح درس و سرفصل زبان انگلیسی در آزمون‌های آزمایشی خود نموده تا داوطلبان بتوانند با برنامه ریزی صحیح مطالعه زبان انگلیسی (که ضریب بالایی دارد) را انجام داده و دچار سردرگمی نشوند، این روش سبب می‌شود که داوطلب با طبقه بندي مبحثي، درس زبان را مطالعه نمایند.

نکته دوم اینست که فواصل زمانی آزمون‌های آزمایشی (عمرحله طبقه بندي و ۳ مرحله جامع) با توجه به حجم مطالعه تنظیم گردیده است، تا داوطلب بتواند با مطالعه بدون استرس و صحیح و مرور و جمع بندي مطالب به آمادگی کامل دست یابد. داوطلبان می‌توانند بعد از ثبت نام جزوه روش‌های مطالعه صحیح، روش‌های مرور و تستزنی را به صورت رایگان از موسسه دریافت نمایند.

کلاس‌های آمادگی :

با توجه به این که بیشتر دانشجویان در دانشگاه به دلیل ساعات کلاسی کم، موفق به یادگیری مطالعه دروس تخصصی نمی‌شوند و با مطالعه چند باره جزوات نیز، بسیاری از نکات برای آنها قابل فهم و یادگیری نمی‌باشد. موسسه فرهیختگان با در نظر گرفتن شرایط داوطلبانی که امکان استفاده از کلاس‌های آمادگی حضوری را ندارند اقدام به تهیه و تدوین DVD‌های آموزشی (با استفاده از تدریس استاید برتر دانشگاه‌های تهران) در دروس مختلف نموده است. سبک تدریس در این کلاس‌ها بمانند کلاس‌های حضوری شامل شرح درس، نکته گویی و حل تست می‌باشد.

داوطلبان رشته‌های مختلف می‌توانند جهت بهره‌گیری از خدمات آموزشی موسسه (بسته‌های آموزشی، آزمون‌های آزمایشی، کلاس‌های آمادگی و مشاوره و پشتیبانی تحصیلی) می‌توانند به نمایندگی‌های سراسر کشور مراجعه نموده و یا با دفتر مرکزی موسسه ۰۲۱ - ۶۶ ۹۷ ۹۵ - ۲۴ تماس حاصل فرمایند.

امید است که در سایه حق تعالی و بهره‌مندی از تلاش خود و خدمات آموزشی موسسه شما عزیزان به موفقیت‌های بزرگتری دست یابید.

با آرزوی موفقیت

مدیریت موسسه فرهیختگان راه دانش

مؤسسه علمی آموزشی

فرهیختگان راه‌داش

فرهیختگان

ساختار سلول‌های یوکاریوتی و پروکاریوتی، طبقه‌بندی، ساختمان و فیزیولوژی میکرووارگانسیم‌ها

ساختار سلول‌های یوکاریوتی و پروکاریوتی، طبقه‌بندی، ساختمان و فیزیولوژی میکرووارگانسیم‌ها

تاریخچه

اولین بار آنتون لیون هوك در سال ۱۶۷۴ با عدسی ساده خود میکرووارگانسیم‌های را در یک قطره آب مشاهده کرد و دنیای موجودات ذره بینی را دنیای حیوانات کوچک (animacules) نامید.

حدود یکصد سال بعد زیست شناس دانمارکی بنام اتو مولر (Otto Muller) باکتری‌ها را براساس روش طبقه‌بندی کرلوس لینه به جنس‌ها و گونه‌ها تقسیم نمود.

سپس فردریش هنله آسیب شناس آلمانی، نقش میکرووارگانسیم‌ها را در بیماری‌های انسانی اثبات کرده و تئوری جرم در بیماری‌ها را مطرح کرد.

رابرت کخ و لوئیس پاستور در سال‌های ۱۸۷۰ و ۱۸۸۰ تئوری جرم را با آزمایش‌های بسیار تایید نموده و میکرووارگانسیم‌های عامل سیاه زخم، سل، وبا، هاری و طاعون را شناسایی کردند، همچنین پدیده تخمیر میکروبی و تولید اسید و رابطه آن با تولید سرکه توسط کخ اثبات شد.

اولین ترکیب ضد میکروبی توسط پاول ارلیش (ترکیبات نقره بر ضد سیفلیس)، کشف شد. الکساندر فلمینگ در سال ۱۹۲۸ پنی سیلین و جرهارد دوماگ در سال ۱۹۳۵ سولفانامیدها را کشف کردند. در سال ۱۹۳۹ چاین و فلوری توانستند پنی سیلین را خالص کرده و از آن در درمان باکتری‌ها استفاده کنند. سپس استرپتومایسین در سال ۱۹۴۳ توسط سلمن واکسمن کشف شد. در سال ۱۹۴۶ میکروب شناس آمریکایی جان اندرز نخستین بار ویروس‌ها را در کشت سلولی کشت داد.

در سال ۱۹۲۰ گریفیت نقش محوری DNA را به عنوان مخزن اطلاعات ژنتیک نشان داده و پدیده ترانسفورماسیون را کشف نمود. سپس در سال ۱۹۴۰ آوری و کولین مک لین تود مشاهده کردند که در پنوموکوک پدیده ترانسفورماسیون در بیماری‌ای نقش دارد. در اوایل سال ۱۹۶۰ انیرنبرگ و آکوا ماهیت سه تایی باز‌های RNA را که با سیگنال‌های کدون اسیدهای آمینه مطابقت داشتند را نشان دادند. در سال ۱۹۹۳ اولین بار تکنیک توالی یابی ژنومی (DNA sequencing) توسط فردریش سانگر انجام شد.

تفاوت سلول‌های یوکاریوتی و پروکاریوتی: سلول‌های یوکاریوتی از نظر اندازه و پیچیدگی سلول تفاوت‌های عمده‌ای با پروکاریوت‌ها دارند، یک سلول یوکاریوتی شامل یک هسته دو لایه حاوی DNA دو رشته‌ای خطی، سیتوپلاسم حاوی ارگانل‌هایی چون میتوکندری، کلروپلاست (در سلول گیاهی)، شبکه آندوپلاسمی، دستگاه گلزی، لیزوژوم‌ها، پروکسی زوم و سیتو اسکلت که حاوی میکروفیلامنت‌ها، فیلامان‌های بینابینی و میکرو‌توبول‌هاست.

به DNA سلول‌های یوکاریوتی هستیون‌ها متصل هستند که ساختار پروتئینی دارند. همچنین هستک حاوی RNA‌های ریبوزومی می‌باشد که در سنتز ریبوزوم نقش دارند.

میتوکندری حاوی ریبوزوم و DNA حلقوی است که از این نظر شبیه یک سلول پروکاریوتی می‌باشد. در غشای داخلی میتوکندری چرخه‌های متابولیسمی سلول انجام می‌شود. برخی میکروارگانیسم‌های یوکاریوتی مثل تریکوموناس واژینالیس فاقد میتوکندری بوده و به جای آن ارگانلهای تنفسی به نام هیدروژنوزوم دارند که حاوی ریبوزوم و DNA می‌باشد. در این ارگانل پیروات گرفته شده و استات، H_2O و ATP تولید می‌شود.

اعضای حرکتی: بسیاری از سلول‌های یوکاریوتی اعضاًی به نام تازک (مثل تریکوموناس واژینالیس) و مژه (در بالانتیدیوم کلای) دارند. ساختار این اعضا به صورت ۹+۲ می‌باشد، چون دارای یک جفت میکروتوبول محیطی و دو میکروتوبول مرکزی هستند.

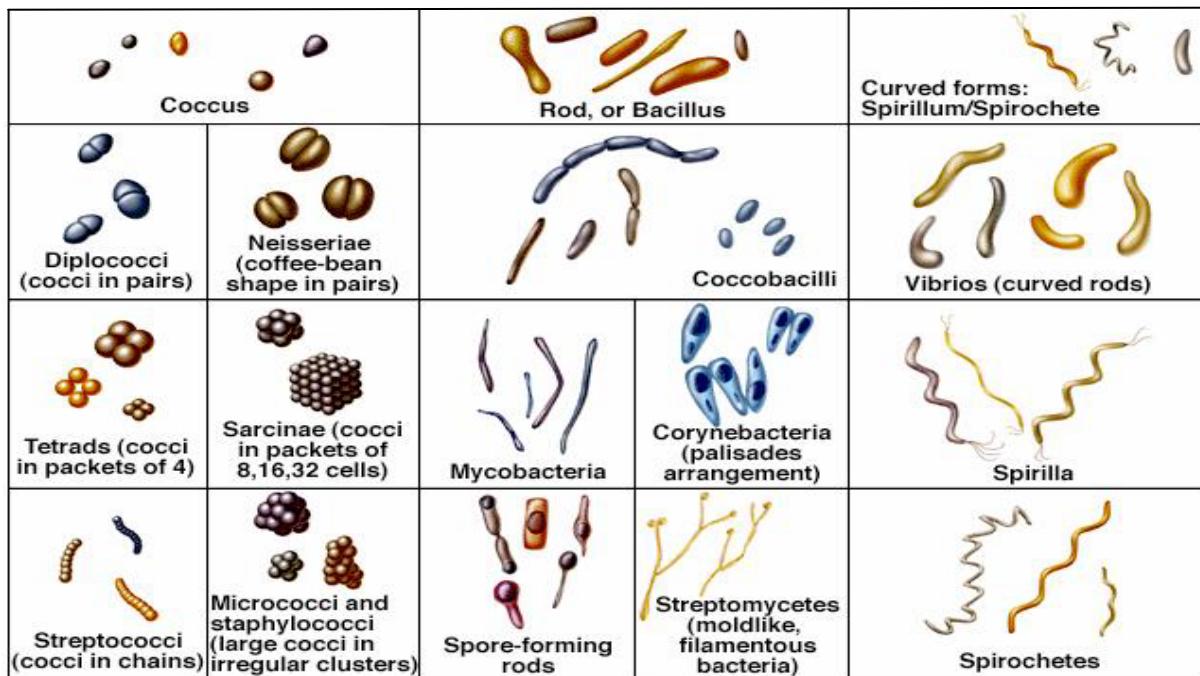
جدول ۱-۱ تفاوت‌های عمدۀ بین سلول‌های پروکاریوت و یوکاریوت

یوکاریوت	پروکاریوت	مشخصات
+	-	غشای هسته
بیش از ۱	۱	تعداد کروموزوم
+	-	تقسیم میتوزی
+	-	هیستون متصل به DNA
80S	70S	اندازه ریبوzوم
+	-	دستگاه گلزی و میتوکندری
+	-	هستک
+	+	غشای سیتوپلاسمی
+	-	فاگوسیتوز و پینوسیتوز
+	-	تموج سیتوپلاسمی
+	+	ریبوzوم و واکوئل
+	-	حرکت آمیبی
سلولز- گلوکان و کیتین	پپتیدوگلیکان - لیپوپلی	جنس دیواره

اندازه و شکل باکتری‌ها

اندازه گونه‌های بیماریزای باکتری‌ها از ۰/۰ تا ۴/۰ میکرومتر متغیر است و به اشکال کروی (کوکسی)، استوانه‌ای (باسیل)، و فنری (مارپیچ) دیده می‌شوند. کوکسی‌ها به صورت منفرد، دو تایی (پنوموکوک و نایسرا)، تتراد (چهارتایی در استافیلوکوک)، سارسین (هشت‌تایی)، خوش‌انگوری و زنجیره‌ای (استرپتوكوک) مشاهده می‌شوند.

انتهای باسیل‌ها ممکن است کروی (سالمونلا و اشرشیاکلای) یا بریده و زاویه دار (باسیلوس آنتراسیس) باشد. برخی باسیا‌ها فوزی فرم (فوزوپاکتیوم) بوده و انتهای نوک تیز دارند یا به شکل ویرگول (وبیریو)، بال مرغ دریایی (کمپیلوباکتر) و خمیده اند و یا مارپیچ‌های بلند تشکیل می‌دهند (اسپیروکت‌ها). قارچ‌ها، وبروس‌ها و انگل‌ها نیز جزو میکروب‌ها محسوب می‌شوند.

شکل ۱-۱ اشکال مختلف باکتری‌ها

مشاهده باکتری‌ها

انواع میکروسکوپ برای مشاهده باکتری‌ها موجود هستند، مثل میکروسکوپ نوری با قدرت تفکیک $\frac{1}{3}$. میکرومتر، میکروسکوپ فاز کنتراست برای مشاهده کپسول، اندوسپور و دیواره باکتری‌ها و میکروسکوپ زمینه تاریک برای مشاهده اسپیروکت‌ها (مثل تروپونما پالیدوم).

میکروسکوپ‌های الکترونی نیز برای مشاهده ساختار سطحی و یا درونی باکتری‌ها استفاده می‌شوند و قدرت تفکیک نوع رویشی تا ۲۰ نانومتر و نوع گذاره بیشتر از آن دارند.

طبقه‌بندی باکتری‌ها

الف) براساس مورفولوژی و اندازه که در بالا بحث شد.

ب) براساس رنگ آمیزی گرم: باکتری‌ها براساس نوع دیواره به گرم مثبت و گرم منفی تقسیم می‌شوند. در این رنگ آمیزی با اضافه کردن کریستال ویوله، پیتیدوگلیکان باکتری‌ها رنگ می‌گیرد. سپس ترکیب ید-دار لگول برای تثبیت این رنگ اضافه می‌شود. رنگ فوشین قلیابی (سافرانین) نیز برای گرم منفی‌ها بوده و جای کریستال ویوله که با الکل-استن شسته شده است را می‌گیرد. این تفاوت در ترکیب دیواره موجب تفاوت در حساسیت به

آنٹی بیوتیک‌ها و آنزیم‌ها نیز می‌گردد، در باکتری گرم مثبت، پپتیدوگلیکان به لیزوزیم و آنتی بیوتیک‌های بتالاکتان (پنی سیلین)، حساسیت بیشتری نشان داده و در گرم منفی‌ها به علت وجود غشای خارجی، حساسیت به آنتی‌بادی‌ها و سیستم کمپلمان بسیار بالاتر است (نایسیریا و هموفیلوس).

مايكوباكتريوم‌ها به دليل پيچيدگي ديواره (مايكوليك اسييد و آرابينوگالاكتان) نسبت به رنگ آميزي گرم مقاوم بوده و رنگ آميزي اسييد فست (زيل نلسون) انجام می‌شود. در اين رنگ آميزي برای رنگ بري از اسييد كليرديك (يا سولفوريك ۱ درصد در مورد نوكارديا) استفاده می‌شود. برخی تک ياخته‌ها مثل كريپتوسپوريديوم و كيلوماستيكس نيز با اسييد فست رنگ می‌گيرند.

ج) براساس ظاهر ماکروسکوپی کلونی: اين ويزگی‌ها شامل ايجاد هموليز روی بلاد آگار، پيگمانانتاسيون کلونی، اندازه و شكل و بوی کلونی‌ها می‌باشند. برای مثال استافيلوكوكوس اورئوس روی بلاد آگار ايجاد کلونی طلایي رنگ می‌کند که از ديگر گونه‌ها متماييز می‌گردد. استريپتوکوك پيوژن ز يك باكتري گرم مثبت است که داراي کلونی هموليتick کوچک و سفيد رنگ روی پليت آگار خوندار می‌باشد. استريپتوکوك آگالاكتييه و ليسترييا هموليز اندک و باريک ايجاد کرده که با تست کمپ در مجاورت استافيلوكوكوس اورئوس تشديد می‌شود. كلسيريديوم پرفريجنس هموليز دوگانه شبیه سبیل هدف ايجاد می‌کند که به علت هموليزین‌های تنا (کامل و در مرکز) و آلفا (ناقص و خارجی تر) می‌باشد. سودوموناس آتروژينوزا کلونی‌های سبز رنگ داشته و بوی میوه مانند (با تولید ترکيب تری متیل آمین) دارد. پاستورولا مولتosiida بوی Musty odor (کپک مانند) ايجاد می‌کند که به دليل تولید اندول است. ايجاد کلونی‌های با ظاهر گچی و بوی خاک مانند نيز در نوكارديا آسترودئيدس یافت می‌شود. کلونی‌های يرسينيا پستيis و کوريئنه باكتريوم ديفتريه به صورت مضرس و کنگره دار (Folding and snapping) می‌باشند.

د) تست‌های بیوشیمیایی: رايجرترين روش برای شناسایي باكتري‌ها می‌باشند. در اين روش براساس تخمیر کربوهيدرات‌ها، استفاده از ترکيبات مختلف به عنوان منبع کربن و انرژي و تولید برخی آنزیم‌ها شناسایي جنس و يا گونه باكتري انجام می‌شود.

۵) روش‌های ديگر طبقه بندی فنوتيپيك شامل سروتاپينگ، الگوي آنتي بيوگرام و فاژتايپينگ می‌باشند. سروتاپينگ در مورد باكتري های فرانسيسلا، تروپونما پاليدوم، اشرشيا کلی O157 و استريپتوکوك پيوژن ز مطرح بوده و برای اهداف اپيدميولوژيك به کار می‌رود. فاژتايپينگ يا حساسیت به فاژها روش مشکلی بوده و روش‌های ژنوتيپي جاي آن را گرفته اند.

طبقه بندی آناليتيك براساس بررسی ليپيدها، پروتئينهای باكتريایي و الکتروفورز چند کانونی (MLEE) انجام می‌گيرد.

و) طبقه بندی ژنوتيپي: شامل نسبت گوانين+سيتوزين (C+G)، هيريداسيون DNA، تجزие و تحليل توالى اسييد نوكليك، تجزيء و تحليل پلاسميد، ريبوتاپينگ و تجزيء و تحليل قطعات DNA کروموزومي می‌باشد.

ز) براساس هوازی و بیهوازی بودن باکتری‌ها

۱) **کوکسی گرم مثبت هوازی:** میکروکوک، استافیلوکوک، آئروکوک، آلوبیکوک، لاتکتوکوک، لکونوستوک، انتروکوک، پدیوکوک و استرپتوكوک

۲) **باسیل‌های گرم مثبت هوازی:** کورینه باکتریوم، گوردونیا، نوکاردیا، رودوکوک، تسوکامورلا، مایکوباكتریوم (همگی دارای اسید مایکولیک)، اکتینومادراء، درماتوفیلوس، نوکاردیوپسیس، روتیا، استرپتومایسیس (فاقد اسید مایکولیک)، آرکانوباكتریوم، باسیلوس، بروی باکتریوم، اریزیپلولتریکس، گاردنلا، لیستریا و توریسلا.

۳) **باسیل، کوکوباسیل و کوکوس‌های گرم منفی هوازی و بیهوازی اختیاری:** انتروباکتریا، ویبریو، آئروموناس، سودوموناس، پاستورلا، برانه‌املا، نایسیریا، موراکسلا

۴) **کوکسی‌های گرم مثبت و منفی بی هوازی:** انائروکوک، فاینگولدیا، میکروموناس، پپتو استرپتوكوک (گرم مثبت) و ویلونلا (گرم منفی)

۵) **باسیل‌های گرم مثبت و منفی بیهوازی:** اکتینومایست، بیفیدوباکتریوم، کلستریدیوم، یوباکتریوم و لاکتوباسیلوس (گرم مثبت) و باکتریوئیدس، فوزوباکتریوم، پورفیروموناس و پروتلا (گرم منفی).

ساختر سلول پروکاریوتی: اعضای سلول پروکالیوت ساده‌تر از یوکاریوت‌ها بوده ولی از نظر پوشش سلولی پیچیده‌تری دارند. اعضای سلول پروکاریوتی شامل:

نوکلئوئید: پروکاریوت‌ها هسته واقعی ندارند و DNA خود را در ساختاری به نام نوکلئوئید جای می‌دهند. این ناحیه با رنگ‌آمیزی فولگن مشاهده می‌شود. بار الکتریکی DNA منفی بوده و توسط پلی‌آمین‌های کوچک و یون‌های منیزیوم خنثی می‌شود. همچنین در پروکاریوت‌ها پروتئین‌های ساده‌ای به DNA متصل می‌شود که نقش مشابهی با هستیون‌های یوکاریوت‌ها به عهده دارند.

سلول‌های پروکاریوتی دستگاه میتوکنیک برای تقسیم شدن ندارند ولی گروهی از باکتری‌های آبی به نام پلانکتومیست‌ها که دارای نوکلئوئید هستند که توسط غشای دولایه‌ای احاطه شده است، آن را دارند.

باکتری‌ها دارای یک DNA حلقوی می‌باشند ولی برخی از جنس‌ها مثل ویبریوها، بروسلاها به جز بروسلا سوئیس (تیپ ۳) و بورخولدریاها دارای دو مولکول DNA حلقوی هستند. همچنین برخی باکتری‌ها حاوی DNA خطی می‌باشند مثل بورلیا بورگرورفری، ب. هرمی و استرپتومایس کوالی کالر.

ساخترهای سیتوپلاسمی

پلاسمیدها: مولکول‌های DNA دو رشته حلقوی هستند که از نظر اندازه متفاوت بوده و به تعداد متفاوتی در باکتری‌ها حضور دارند. پلاسمیدها مستقل از کروموزوم همانندسازی می‌کنند یعنی یک رپلیکون محسوب می‌شوند، اگرچه به ندرت وارد DNA کروموزومی شده و قسمتی از آن را می‌گیرند که اصطلاحاً اپیزوم خوانده

می‌شوند، در صورتی که قسمتی از کروموزوم با پلاسمید طی فرایند کوئژوگاسیون بین دو باکتری مبادله شود، اصطلاحاً گفته می‌شود سلول HFr حاصل شده است. این ویژگی در پلاسمید F دیده می‌شود. برخی باکتری‌ها مثل بورلیاها وابسته به سلول باکتری گیرنده منتقل می‌کنند. از جمله ژن‌های مقاومت آنتی‌بیوتیک مثل ژن VanA که روی ترابسپوزون Tn_{1546} قرار دارد و عامل مقاومت به ونکوماسین است. باکتری سودوموناس پوتیدا پلاسمیدی دارد که در تجزیه مواد آلی مثل تولوئن و بنزن موثر است. ساختارهایی مثل کروماتوفورها که وزیکول‌های غشایی هستند، کلروزوم در باکتری‌های فتوسنتیک، و تیلاکوئیدها در فتوسنتز نقش دارند.

اجسام انکلوزیون: در باکتری‌ها، اغلب مواد ذخیره‌ای به صورت گرانول‌های نامحلول ذخیره می‌شوند، که در غشایی نازک احاطه شده‌اند. این انکلوزیون‌ها شامل پلی‌باتاهیدروکسی میرستیک اسید (PBH)، که ترکیب لیپید مانندی دارای زنجیره‌هایی با واحدهای اسید بتا-هیدروکسی بوتریک می‌باشد. این ذخایر چربی در جنس باسیلوس و سودوموناس تشکیل می‌شود. هنگامی که منبع فسفز، نیتروژن و سولفور کاهاش یافته و مقدار زیادی کربن در محیط وجود دارد، ذخایر چربی تشکیل می‌شود.

همچنین ذخایر فسفات معدنی (غیرآلی) به شکل گرانول‌های پلی‌فسفات که دانه‌های متاکروماتیک یا ولوتین و یا دانه‌های باز ارنست خوانده می‌شوند در کورینه باکتری‌ها، یرسینیا و مایکوباکتریوم ایجاد می‌شوند. ذخایر گلیکوزن در خانواده انتروباکتریا سه تشکیل می‌شود که در واقع ذخایر کربن می‌باشند. در برخی باکتری‌ها برای تثبیت CO_2 اجسام چند وجهی حاوی آنزیم ریبولوز بی‌فسفات کربوکسیلاز وجود دارند که به آن کربوکسی‌زوم گفته می‌شود.

همچنین مگنتازوم‌ها برای ذخیره آهن مطرح بوده و واکوئل‌های گازی اغلب در میکروارگانیسم‌های ساکن آب مشاهده می‌شوند.

غشای سیتوپلاسمی: از نظر ساختار مشابه سلول‌های یوکادیوتی می‌باشد ولی پروتئین‌های آن حدود ۷۰٪ وزن غشا را در باکتری‌ها تشکیل می‌دهند. همچنین قادر استرول می‌باشد به استثناء مایکوپلاسمها که کلسسترول را وارد غشای خود می‌کنند.

در آرکی باکتری‌ها نیز به جای اسید چرب، لیپید منحصر به فردی به نام ایزوپرونوئید دارد که توسط پیوند اتری (نه استری) به گلیسرول متصل می‌شود، که برخی موقع فسفولیپید ندارند. همچنین در گروهی دیگر لیپیدهای بلندی به نام تتراترها در غشای تک لایه سلولی قرار گرفته‌اند.

اعمال غشای سلولی شامل: (۱) نفوذپذیری انتخابی (۲) انتقال الکترون و واکنش‌های فسفوریلاسیون اکسیداتیو، (۳) ترشح آنزیمهای هیدرولیز کننده به خارج سلول (۴) دارا بودن آنزیمهای و مولکول‌های حامل که در بیوسنتز DNA، پلیمرهای دیواره سلولی و چربی‌های غشا دخالت دارند، (۵) دارا بودن گیرنده و پروتئین‌های مرتبط با سیستم کموتاکسی و انتقال حسی باکتری‌ها می‌باشند. به دلیل اینکه غشا از لایه لیپیدی تشکیل شده، مولکول‌های

کوچک‌تر از گلیسرول می‌تواند وارد سلول شوند. گلیسرول و مولکول‌های بزرگ‌تر تنها زمانی وارد می‌شوند که پروتئین‌هایی تحت عنوان پرمثاز (Permease) در غشای سیتوپلاسمی، در انتقال آنها شرکت کنند.

در برخی باکتری‌ها در غشای سیتوپلاسمی فرورفتگی‌هایی به نام مزوژوم (Mesosome) تشکیل می‌شود که شامل دو نوع میانی و جانبی هستند، که تصور می‌شود به ترتیب در جدا کردن کپی‌های کروموزومی در سلول دختر و مادر و ترشح پروتئین‌های خارج سلولی نقش دارند.

انتقال از طریق ناقلين: حداقل سه مکانیسم مهم انتقال از طریق ناقلين در باکتری‌ها یافت می‌شود: نفوذ تسهیل‌شده (Facilitated transport)، انتقال فعال (Active transport) و جابجایی گروهی (Group transport).

در نفوذ تسهیل‌شده مواد مختلفی با استفاده از پرمیازهای اختصاصی جذب باکتری می‌شوند. در این روش انتقال که انرژی مصرف نمی‌گردد، مولکول‌های گلیسرول (در اشرشیاکلی) و ATP (در ریکتزا پروازکی) جذب می‌شوند.

در انتقال فعال همانند انتشار تسهیل‌شده ناقلين دخالت دارند ولی دارای تفاوت‌هایی می‌باشد، که شامل وجود پرمیازهای ویژه در این روش، مصرف انرژی و ورود میزان زیاد سوبسترا به سلول می‌شوند و به دو صورت انجام می‌شود: انتقال به واسطه یون و انتقال ABC.

– انتقال با واسطه یون: با استفاده از نیروی حرکتی پروتون مثل سدیم و هیدروژن (H^+) یک مولکول ماده وارد سلول می‌شود و سه نوع از این انتقال وجود دارد: Uniport، Symport و Antiport. این نوع انتقال عمدها در باکتری‌های هوایی صورت می‌گیرد. Uniporter یک ماده را مستقل از هر یون جابه‌جا می‌کنند. Symporter‌ها انتقال همزمان دو ماده را در مسیری مشابه و به وسیله یک حامل انجام می‌دهند مثل انتقال یون با بار مخالف (گلیسین) و یا بار خنثی (گالاکتوز) توسط H^+ . Antiporter‌ها انتقال دو یون با بار مشابه در دو مسیر مخالف را انجام می‌دهند (مثل $Na^+ : H^+$). حدود ۴۰ درصد از سوبستراهایی که توسط اشرشیاکلی جذب می‌شود، از این طریق جابجا می‌گردند.

– انتقال ABC: در این مکانیسم با مصرف ATP مواد محلول در سیتوپلاسم جذب می‌شوند. انتقال بسیاری از مواد غذایی توسط پروتئین‌های متصل‌شونده‌ای تسهیل می‌شود که در غشاین سلولی یا فضای پری‌پلاسمیک قرار دارند (به ترتیب در باکتری‌های گرم مثبت و منفی).

در این سیستم پرمیاز آبگریز (Hydrophobic) که در غشای سلولی قرار دارد، مثل کانالی عمل کرده و سوبسترا را وارد سلول می‌کند.

جابجایی گروهی: برای انتقال قندها (نظیر گلوکز و مانوز)، با فسفوریلاسیون ماده، بدون هیچ تفسیری و بدون مصرف انرژی‌گنده شده و وارد سلول می‌شود. این سیستم را فسفوترانسفراز نیز می‌نامند چون آنزیم آن با مصرف فسفوانول پیروات پروتئین را فسفوریله می‌کند.

سیستم انتقال الکترون و فسفوریلاسیون اکسیداتیو در باکتری‌ها: سیتوکروم‌ها و سایر آنزیم‌ها و اجزای زنجیره تنفسی شامل برخی از دهیدروژنازها در غشای سیتوپلاسمی قرار دارند، بنابراین شبیه غشای داخلی

میتوکندری‌ها عمل می‌کند.

ترشح آنزیم‌های هیدرولیزکننده و پروتئین‌های ویرولانس به خارج سلول در باکتری‌ها چند سیستم ترشحی وجود دارد که شامل I تا V می‌شوند.

در سیستم ترشحی I و III در یک مرحله پروتئین به خارج سلول ترشح می‌شود ولی در سیستم II و V ابتدا از غشای سیتوپلاسمی گذشته و از غشای خارجی ترشح می‌شود. همچنین پروتئین‌هایی که توسط سیستم‌های ترشحی II و V ترشح می‌شوند به صورت پیش پروتئین در ریبوزوم‌های سیتوپلاسمی ساخته شده و دارای یک توالی سیگنال یا راهنمایی باشند و برای ترشح نیاز به سیستم Sec در غشای داخلی دارند (وابسته به Sec هستند). سیستم Sec در اشرشیالکی شامل SecA، SecB، SecC، SecD، SecE و SecF می‌باشد که به عنوان ATPase عمل کرده و انرژی را برای خارج راندن پروتئین ترشحی توسط چاپرون (SecB) فراهم می‌کند. برخی پروتئین‌ها توسط سیستم ترشحی I به خارج رانده می‌شوند: شامل آنزیم آلفا‌همولیزین (HlyA) إکلای و آدنیلات سیکلаз بردتلا پرتوزیس.

پروتئین‌های ترشحی Tip II شامل الاستاز، فسفولیپاز C و اگزوتوكسین سودوموناس آئروزنیوزا پروتئین‌های ترشحی از Tip III شامل اکثر فاکتورهای ویرولانس خصوصاً در خانواده انتروباكتریاسه می‌باشند که با نوک اتصال این سیستم به طور مستقیم وارد سیتوپلاسم سلول می‌بینند. همچنین از سیستم ترشحی Tip V، پروتئین‌های خارج سلولی IgA پروتئاز ناسیریاگنوره و سایوتوكسین Vacuolating (VacA) هلیکو باکتر پیلوری به خارج ترشح می‌شوند.

مسیر Tip IV توکسین‌های پلی‌پیتیدهای (علیه سلول‌های یوکاریوتی) یا مجموعه پروتئین - DNA را بین دو سلول باکتریایی یا بین سلول پوروکاریوتی و یوکاریوتی مبادله می‌کند و همچنین در کونژوگاسیون نقش دارد. در باکتری‌های بوردتلا پرتوزیس و هلیکو باکترپیلوری این سیستم ترشحی موجب ترشح پرتوسیس توکسین و فاکتور تحریک‌کننده IL8 می‌گردد.

پری‌پلاسم: در باکتری‌های گرم منفی علاوه بر غشای سیتوپلاسمی، غشای خارجی نیز وجود دارد. این فضا محل تجمع آنزیم‌هایی است که در کاتابولیزه کردن ترکیبات مختلف نظیر مواد غذایی، آنتی‌بیوتیک‌ها و مواد سمی و همچنین در ترشح مواد نقش دارند. سپس پرمنازهایی که در غشای داخلی قرار گرفته‌اند مواد غذایی هیدرولیز شده مثل آمینواسیدها قندها را به سیتوپلاسم سلول منتقل می‌کنند. مولکول‌های بتالاکتمامز نیز سبب محافظت برخی از باکتری‌های گرم منفی به بتالاکتمامها می‌شود.

دیواره سلولی: در باکتری‌های گرم مثبت دیواره ضخیمی از جنس پیتدوگلیکان یا مورئین اطراف غشای سیتوپلاسمی را گرفته و سبب شکل‌دهی و محافظت باکتری می‌گردد. باکتری‌های مایکوپلاسم، اورئوپلاسم، (هالوفیل‌ها) و ال - فرم این دیواره را ندارند. اگرچه ال - فرم‌ها ممکن است دوباره دیواره خود را به دست آورند.

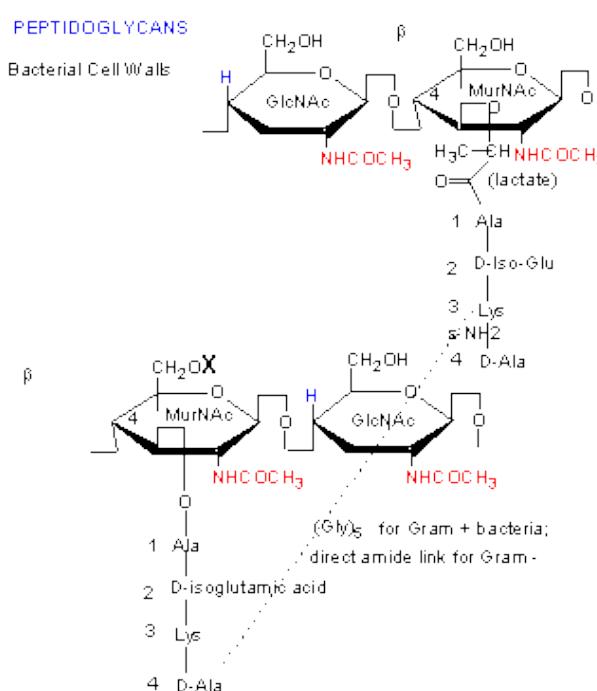

اشکال L- در استرپتوباسیلوس مونیلی فرمیس (عامل تب گاز گرفتگی موش) ایجاد می‌شوند. در پی مواجهه با آنتی‌بیوتیک‌ها و برخی شرایط نیز باکتری‌های گرم مثبت و گرم منفی می‌توانند همه یا قسمتی از دیواره را از دست بدهند.

در باکتری‌های گرم مثبت با از دست دادن دیواره، پروتوبلاست و در گرم منفی‌ها اسفوپلاست تشکیل می‌شود، که باکتری‌ها کروی شده و در صورتی که در محیط هیپوتونیک قرار داده شوند لیز می‌گردند. مایکوباکتریوم‌ها لایه پیتیدوگلیکان (با ساختاری اندک متفاوت) دارند که با پیوند کوالان به پلیمر آرابینوگالاكتان متصل شده و لایه‌های موم اسیدمايكولیک (اسیدهای چرب بتا هیدروکسی با انشعابات آلفا بزرگ) فاکتور طنابی یا کورد فاکتور (ترهالوز دی‌مايكولات) و واکس D که خاصیت ضد فاگوسیتوزی دارد احاطه شده است.

پیتیدوگلیکان تور سخت و محکمی از جنس پلی‌ساقارید و واحدهای تشکیل‌دهنده آن شامل دی‌ساقارید این استیل گلوکز آمین و این استیل مورامیک اسید می‌باشد که توسط پیوند بتا 1-4 گلیکوزیدی به هم متصل شده‌اند. پیوند عرضی پیتیدوگلیکان شامل یک تترا پیتید است که از اسیدهای آمینه ال - آلانین، دی - گلوتامیک اسید، لیزین و دی آلانین تشکیل شده است. در باکتری‌های گرم منفی به جای ال - لیزین، دی آمینو پیمیلیک اسید (D-APM) قرار دارد.

این تترا پیتید با سومین اسید آمینه خود (ال - لیزین یا - دی آمینو پیمیلیک اسید) به زنجیره دیگر و چهارمین آمینو اسید دیواره متصل می‌شود. در استافیلوكوکوس اورئوس پیوند عرضی توسط پل پنtaglycine تشکیل شده و به آنزیم لیزواستافین حساس است. آنزیم لیزوژیم روی پیوند بتا 1-4 گلیکوزیدی تأثیر می‌گذارد. تعداد و طول پل‌های عرضی در سختی پیتیدوگلیکان مهم می‌باشد و تعیین‌کننده است. دی آلانین انتهایی به مورامیک اسید متصل می‌شود.

شکل ۱-۲ ساختار پپتیدوگلیکان. تترابیپتید عرضی از طریق D-آلانین به اسید مورامیک دیواره متصل می‌شود. ان-استیل اسید مورامیک همچنین موجب اتصال پپتیدوگلیکان به تیکوئیک اسید دیواره‌ای (ربیتولی) می‌شود.

روی پپتیدوگلیکان متصل به اسید مورامیک لیپوپروتئین براون (Braun) (به جز سودوموناس) قرار دارد. که موجب پایداری غشای خارجی می‌شود (پپتیدوگلیکان را به غشای خارجی متصل می‌کند). در سنتز پپتیدوگلیکان به طور خلاصه چندین مرحله و چند آنزیم نقش دارند.

۱- داخل سلول: در ابتدا این استیل گلولز آمین به این استیل مورامیک اسید تبدیل می‌شود. سپس اتصال این واحد به پنتاپیتید اضافه می‌گردد (UDP-Mur^{Nac}).

۲- غشای سیتوپلاسمی: با اتصال یک پیروات این ترکیب به باکتو پرنول حامل (۵۵ کربنه) متصل شده و سپس این استیل گلوکز آمین به این ترکیب اضافه می‌شود.

۳- مولکول باکتو پرنول، ترکیب دیساکارید - پنتاپیتید را به خارج از سلول منتقل می‌کند. این دیساکارید به واسطه آنزیم ترانس گلیکوزیلاز با پیوند بتا گلیکوزیدی به زنجیره پپتیدوگلیکان متصل می‌شود. این مرحله نیاز به انرژی دارد.

۴- سپس آنزیم‌های ترانس پپتیداز پیوند عرضی ۳ به ۴ را بین تترابیپتیدها برقرار می‌کنند البته ابتدا یک D-آلانین باید جدا شود. چون متعاقب جدا شدن دی - آلانین پیوند پپتیدی تشکیل می‌شود، این مرحله نیازی به انرژی ندارد. آنزیم متصل‌شونده به پنی‌سیلین (PBP₁) و کربوکسی پپتیداز عمل ترانس پپتیداسیون را انجام می‌دهند، به علاوه آنزیم اول عمل ترانس گلیکوزیدازی نیز دارد. پنی‌سیلین و دیگر آنتی بیوتیک‌های بتا لاتکتم از نظر شکل فضایی مشابه دی - آلانین بوده که سوبسترات این آنزیم‌ها (PBPs) می‌باشند.

در اشرشیالکی PBP^{1-۳} هر دو فعالیت آنزیمی را دارند. PBP₂ موجب باسیل شدن و PBP₄ فعالیت کربوکسی پپتیدازی دارد.

آنـتـیـبـیـوـتـیـکـهـایـ وـنـکـوـمـایـسـینـ وـ رـیـسـتـوـسـتـینـ (Ristocetin) مانع از انتقال باکتوپرنول دیفسفات غشا به محل سنتز پپتیدوگلیکان می‌گردد.

◆ نام‌های دیگر باکتوپرنول، ایزوپرنوئید ۵۵ کربنه و آندکاپرنول می‌باشند.

موتاسیون در پپتیدوگلیکان و مقاومت و اثرات آن: در برخی باکتری‌ها این استیل مورامیک اسید در کربن شماره ۶ (OH-O) - استیله می‌شود و در نتیجه آن، به عمل لیزکنندگی لیزوژیم و آنزیم‌های گلیکوزیداز فاگوسیت‌کننده‌ها مقاوم می‌گردد. میزان این استیله شدن ۳۰ تا ۵۰ درصد می‌باشد. باکتری‌های بردتلابرتوسیس، انتروکوک فکالیس، نایسر یا گنوره، پروتئوس، و استافیلوکوکوس اورئوس این ویژگی را داشته و با آزاد کردن این قطعات پپتیدوگلیکان در خون موجب حالت خواب آرام (Slow wave sleep)، فعال کردن کمپلمان، تب و

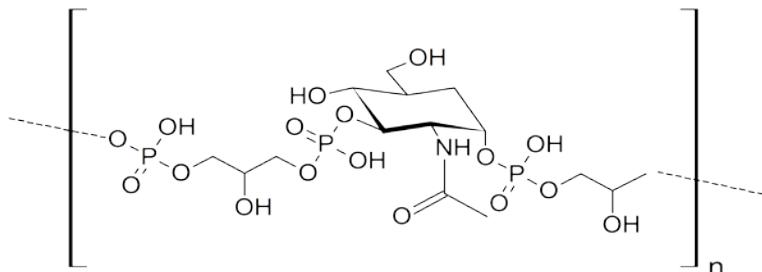
شوک می‌گردد. همچنین پیتیدوگلیکان O-استیله موجب تخریب وسیع سلول‌های مژکدار در بیماری سیاه‌سرفه می‌گردد.

اسید تئیکوئیک و اسید لیپوتئیکوئیک

(۱) ساختمان اسید تئیکوئیک: این پلی‌ساقارید از واحدهای گلیسروول یا ریبیتول فسفات‌دار تشکیل شده است که با پیوند ۱-۳ یا ۱-۵ به هم متصل می‌شوند. پیوند بین آنها مولکول‌های فسفات می‌باشد. این ساختارها از دیواره سلول بیرون زده و در انتهای خود دارای قندها، گلیسروول، کولین و یا آلانین می‌باشند، به ویژه این استیل گلوکز آمین همراه با این ترکیبات، آن را به شدت آنتی‌زنیک می‌کند. میزان این ترکیبات می‌تواند تا ۵۰ درصد دیواره را تشکیل دهد.

اسیدتیکوئیک شامل اسید تیکوئیک دیواره‌ای (WTA) که به مورامیک اسید پیتیدوگلیکان متصل می‌شود و اسیدتیکوئیک غشایی باشد که لیپوتیکوئیک (LTA) متصل به گلیسروول غشا نامیده می‌شود، که نوع اول از ریبیتول و نوع دوم از گلیسروول تشکیل شده است.

اسیدتیکوئیک در اتصال، تنظیم فشار اسمزی و بار سطحی سلول، تقسیم سلولی و تبادل یون‌ها نقش دارد. در موقع کمبود فسفات (PO_4)، اسیدتیکورونیک تشکیل می‌شود که واحدهای آن گلوکورونیک و مانورونیک اسید می‌باشند.

شکل ۱-۳ ساختار اسید تیکوئیک دیواره‌ای یا ریبیتولی

قندهای ریبیتول توسط پل‌های فسفاته به یکدیگر متصل شده‌اند. این ساختار به اسید مورامیک دیواره‌ای متصل می‌شود، در حالیکه لیپوتیکوئیک اسید یا گلیسروولی به غشای پلاسمایی متصل می‌گردد.

سنترال‌اسیدهای تیکوئیک: مشابه با سنتز پیتیدوگلیکان، واحدهای اسیدتئیکوئیک روی حامل اندکاپرنول فسفات جمع شده و سپس به غشای سیتوپلاسمی و یا محل رشد پیتیدوگلیکان منتقل می‌شوند. باکتری‌های گرم منفی در دیواره خود تیکوئیک اسید ندارند. اکلای، هموفلویس آنفولازا و مشگوکوک در کپسول خود اسید تیکوئیک دارند. همچنین نوکاردیا، مایکو باکتریوم، کورینه باکتریوم، اکتینو ماکسیت‌ها و بی‌هوازی‌های اجباری در دیواره خود فاقد تیکوئیک اسید می‌باشند.

پروتئین‌های سطحی باکتری‌ها نیز توسط آنزیم‌های سورتاز (Sortase) ساخته شده و همانند تیکوئیک اسید به طور کووالانسی به دیواره سلولی متصل می‌شوند.

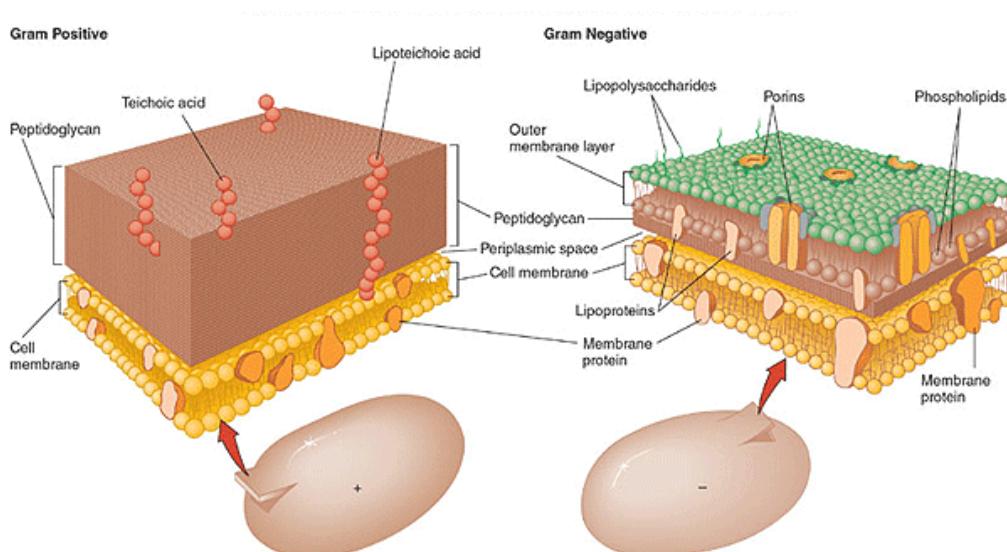
لیپو پلی‌ساقارید: اندوتوکسین باکتری‌های گرم منفی (LPS) از سه بخش تقسیم شده است که عبارتند از: لیپید A، پلی‌ساقارید مرکزی (Core) و آنتیزن O.

لیپید A که در غشای خارجی و در لایه بیرونی آن قرار گرفته عامل سمیت LPS بوده و برای حیات باکتری ضروری است. ساختمن آن از دی‌ساقارید گلوکز آمین فسفاته حاوی اسیدهای چرب ۱۴ کربن (هیدروکسی میرسيتیک اسید) تشکیل شده است. تعداد اسیدهای چرب در سمیت آن اهمیت دارد. ناسیریاها دارای ۱۰ کربن در اسید چرب هستند. ساختار کربوهیدراتی مرکزی نیز روی لیپید A قرار دارد و حاوی هپتوز، KDO، اتانل آمین و فسفات است. ناسیریا و هموفیلوس به جای LPS دارای LOS هستند.

ترکیب KDO در لیستریا، لپتوسپیرا و ویبریوکلرا وجود ندارد.

آنتیزن O در خارجی‌ترین بخش LPS قرار داشته و براساس وجود آن کلونی‌های صاف و در صورت نبود آن کلونی‌های خشن ایجاد می‌شود. آنتیزن O در اتصال باکتری و گیرنده باکتریوفاژ نقش دارد و نبود آن موجب مقاومت به فاژها می‌شود و در آزمایش‌های سرولوزی اهمیت دارد. ناسیریا گنوره و بردتلا پرتوسیس دارای دی‌ساقارید - تتراید (تراکثال سیتوتوکسین) اند که ساختاری شبیه پیتیدوگلیکان می‌باشد.

LPS موجب تکثیر سلول‌های B، فعال شدن سیستم فرعی کمپلمان، توکسمی (سپسیس)، تب، کاهش فشار خون، تکثیر سلول‌های دارای CD₁₄ (دندرتیک سل و ماکروفاژ)، تولید اینتلرولکین ۱، فاکتور نکروز دهنده توموری آلفا و لکوتین B₄ می‌شود.

شکل ۱-۴ ساختار لیپوپلی‌ساقارید در تفاوت بین باکتری گرم منفی و گرم مثبت

کanal‌های غشای خارجی: غشای خارجی حاوی پروتئین‌های پورین است که فرم صفحه بتا را دارند. سه نوع پورین، پروتئین‌های مشابه پورین و گیرنده‌های وابسته به TonB کanal‌ها را تشکیل می‌دهند.

الف- پورین‌ها: این کanal‌ها برای عبور یون‌ها و مولکول‌های کوچک هیدروفیل مناسب بوده و نام پروتئین‌های اساسی غشای خارجی (Pomps) را به آنها داده‌اند. در اشرشیاکلی پورین‌های OmpC و OmpF برای عبور کاتیون‌های با اندازه مختلف و PhoE برای عبور فسفات می‌باشند. EnvZ وompR نیز تنظیم‌کننده بیان دو پورین اول می‌باشند که از طریق میکروRNA micF عمل می‌کند. همچنین OmpA گیرنده پیلی بوده و OmpB و به عنوان گیرنده فاز لامبда عمل می‌کند.

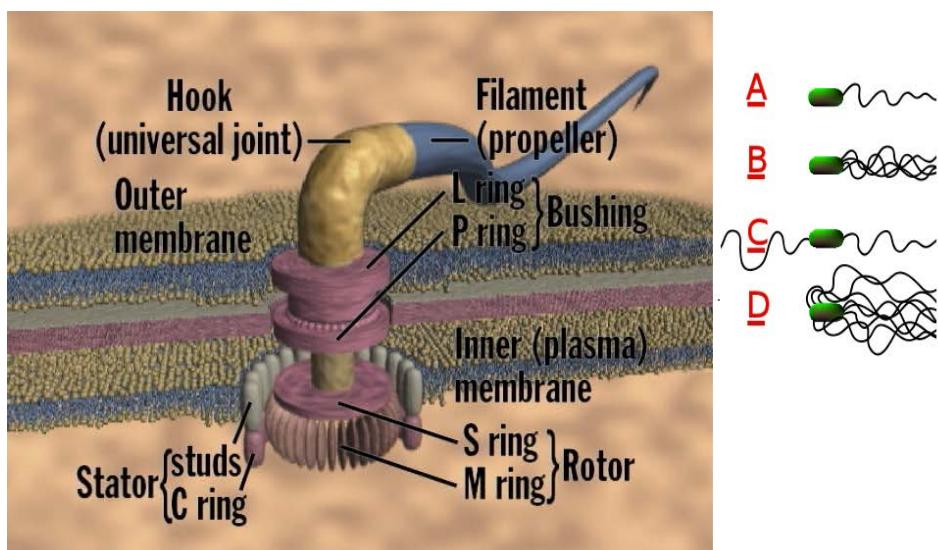
OmpC می‌تواند گیرنده باکتریوفاژ T₄ قرار گرفته و Tsx گیرنده فاز ۶ باشد.

ب- کanal LamB پروتئین شبه پورین است که گیرنده فاز لامبدا بوده و می‌تواند به طور اختصاصی مالتودکسترین و مالتوز را از خود عبور دهد.

ج- گیرنده‌های وابسته به TonB: این گیرنده‌ها در جذب ویتامین B₁₂ و سیدروفور (آهن) نقش دارند. تازک‌بакتری‌ها: تازک و یا فلاژل از غشای سیتوپلاسمی شروع شده و تا چندین برابر طول باکتری از هم خارج می‌شود. تازک از سه قسمت جسم پایه، قلاب (hook) و بدن تشکیل شده است. در غشای سیتوپلاسمی حلقه‌ی C آن با تأمین انرژی موجب حرکت فلاژل می‌شود. انرژی حرکت به واسطه نیروی محركه پروتون H⁺ یا Na⁺ تأمین می‌شود. سایر حلقه‌های تازک شامل M و S در غشای سلولی، P در پیتیدوگلیکان و L در لیپو پلی‌ساقارید می‌باشند (حلقه‌های P و L در باکتری‌های گرم منفی وجود دارند). مسیر حرکت یا چرخش تازک توسط پروتئین FilG تعیین می‌شود.

تازک از واحدهای فلاژلین تشکیل شده است، در باکتری کائولوباکتر (Caulobacter) تازک از دو نوع فلاژلین تشکیل شده است.

در اشرشیاکلی و پروتئوس و سالمونلا تازک به فرم پری تریش می‌باشد، بدین معنی که در تمام سطح باکتری پراکنده است. در سودوموناس و هلیکوباکتر دسته‌های تازک در یک انتهای باکتری قرار گرفته است (لوفوتریش) و در کمپیلوباکتر در دو قطب (آمفی تریش) و در ویریوها به صورت مونوتریش قرار دارد.

شکل ۱-۵. سمت چپ: ساختار فلازه در یک باکتری گرم منفی

سمت راست حالت A: مونوتريش (وبيريو، سودوموناس)، B: لوفوريش (هليكوباكتر، پلريوموناس بارتونلا)، C: آمفی تريش (رودواسيپيريليم، اناثوبيواسپيريليم و برخی از دیگر اسپيريليمها) و D: پری تريش (انتروباكترياسه به جز شيجلا و كلبسيلا).

پروتئوس با حرکت خزیدن يا Swarming موجب پخش شدن در سطح محیط کشت می شود. این حرکت پروتئوس توسط چندین روش مهار می شود: ۱- افزایش آگار محیط تا ۰.۵٪، ۲- اضافه کردن تلوریت به محیط آن، ۳- استفاده از محیط فاقد سیستئن - لاکتوز و الکتروولیت‌ها (CLED) ۴- رشد در محیط SS، ویلسون، دزوکسی کولات و فنیل اتیل الکل آگار.

باکتری‌های لیستریا مونوستیوتژن و یرسینیا انتروکولی تیکا در دمای ۲۲-۲۵ درجه سانتی‌گراد با بیان تعداد محدودی تازک متحرک می شوند ولی در 37°C غیرمتحرک‌اند. در محیط SIM لیستریا حرکت چتری را نشان می‌دهد (Umbrella like movement).

پیلی (فیمبریه): رشته‌های نازک فیمبریه توخالی بوده و از واحدهای پیلین تشکیل شده‌اند و اطراف باکتری را فرا گرفته‌اند. دو نوع پیلی وجود دارد: پیلی معمولی (جهت انتقال) و پیلی جنسی (برای عمل کونژوگاسیون).

پیلی معمولی نیز چهار نوع می‌باشد. پیلی تیپ ۱ را حساس به مانوز می‌نامند.

پیلی تیپ ۴ نیز در برخی باکتری‌ها مثل اکلای (پیلی تشکیل‌دهنده کلاف Bundle forming pili)، نایسریا گنوره، ویبریو کلرا (TCP)، سالمونلاتیفی موریوم، بورتلابرتوسیس و لژیونلا پنوموفیلا وجود دارد. استرپتوکوک پیوژنر (گروه A) نیز لیپوتیکوئیک اسیدی دارد که به عنوان فیمبریه عمل می‌کند.

پیلی جنسی را پیلی کونژوگاتیو می‌نامند که در اتصال دو باکتری دهنده و گیرنده نقش دارد. نام‌های دیگر پیلی، ادھرین، لکتین (متصل‌شونده به قندهای مانوز) می‌باشند که در کلونیزاسیون باکتری‌ها نقش دارند. در نایسریا گنوره فیمبریه‌ها دچار تغییرات آنتیزن می‌شوند.

کپسول: کپسول لایه‌ای ضخیم از جنس پلی‌ساکارید می‌باشد و در باکتری‌های باسیلوس آنتراسیس و یرسینیا پستیس پلی‌پپتیدی است. کپسول در باکتری‌های گرم مثبت و گرم منفی وجود دارد.

گاهی ترکیبات آن به صورت شل و جداشونده از سطح باکتری می‌باشند که آن را Slime layer می‌نامند که ویژگی مهمی در استافیلوکوکوس اپیدرمیدیس است. کپسول توسط رنگ‌آمیزی‌های معمول باکتریولوژی رنگ نمی‌گیرند و باید از مرکب هندی (India ink) استفاده شود. ابتدا زمینه را با سافرانین و یا موکو پلی‌ساکاریدها را با رتینیوم قرمز (Ruthenium red) رنگ‌آمیزی می‌کنند.

نام دیگر رنگ‌آمیزی کپسول، ولش (Welch) است. رنگ‌آمیزی منفی نیز به کار می‌رود. کپسول در اتصال و مهار فاگوسیتوز نقش دارد.

کپسول در باسیلوس آنتراسیس توسط پلاسمید P_{XO-1} تولید می‌شود و نقش حیاتی در بیماری زایی آن دارد. واکنش تورم کپسولی Quellung برای تشخیص آن استفاده می‌شود.

در هنگام سنتز، باکتوفرونول دی‌فسفات آن را به خارج سلول هدایت می‌کند.

در استرپتوكوک موتانس و ویریدانس کپسولی از جنس لوان یا دکستران موجب اتصال به مینای دندان می‌شود (به ترتیب توسط آنزیمهای فروکتوزیل ترانسفراز و گلوکوزیل ترانسفراز سنتز می‌شوند).

اسپور: باکتری‌های کلستریدیوم و با سیلوس، ترمو اکتیو مایست و همچنین کوکسیلا بورنی (گرم منفی) می‌توانند در شرایط نامساهد اسپور تشکیل دهند. تشکیل اسپور در اواخر مرحله رشد لگاریتمی صورت می‌گیرد. مراحل تشکیل اسپور عبارتند از: ۱- تقسیم DNA باکتری و فرارگیری یک کپی از آن در یک قطب ۲- تشکیل دیواره تقسیم (سپتوم) بین سلول مادر و دختر (پیش اسپور) ۳- ضخیم شدن لایه پیتیدوگلیکان اطراف پیش اسپور (Fore spore) و تبدیل آن به کورتکس با از دست دادن آب و گرفتن کلسیم ۴- تشکیل لایه پروتئینی (پوشش Coat) روی کورتکس که حاوی پیوندهای دی‌سولفیدی است. ۵- تشکیل لایه لیپو پروتئینی آگزوسپوریوم (مثل باسیلوس سرئوس) ۶- فعال شدن آنزیمهای اندوبیتیداز و آزاد شدن اسپور.

کورتکس اسپور ضخیم‌ترین لایه می‌باشد و شبیه پیتیدوگلیکان بوده ولی پیوندهای عرضی زیاد و میزان آب کمتری دارد.

پوشش (Coat) از DNA و سیتوپلاسم در برابر سرما، حرارت و خشکی محافظت می‌کند. این لایه شبیه کراتین است.

کلسیم متصل به دی‌پیکولینیک اسید در هسته و دیواره اسپور قرار داشته و نقش مهمی در مقاومت آن دارد. رویش اسپور در دمای حدود ۸۰ درجه و در حضور برخی مواد غذایی مثل ال‌آلانین و چند ترکیب دیگر صورت می‌گیرد.

➔ نکات مروری و تکمیلی فصل اول

- ◆ گریفیت در سال ۱۹۲۰ ماهیت ماده ژنتیک را در ذخیره اطلاعات و همچنین پدیده ترانسفورماسیون را کشف کرد ولی نقش پدیده ترانسفورماسیون در بیماری‌زایی توسط آوری و مکلین تود نشان داده شد.
- ◆ اندازه مایکوپلاسمها و کمپیلوباکتر تا حدی کوچک است که از فیلترهای ۴۵/۰ میکرومتری عبور می‌کند.
- ◆ سودوموناس آئروژینوزا با تولید ترکیب تری‌متیل آمین بوی میوه مانند داشته و پاستورلامولتولیدا با تولید اندول بوی Mysty odor ایجاد می‌کند.
- ◆ رایج‌ترین روش طبقه‌بندی باکتری‌ها تست بیوشیمیابی بوده، ولی با ارزش‌ترین روش، ژنتیکی می‌باشد. فاز تایپینگ جزء روش‌های فنوتیپی است.
- ◆ کورینه باکتریوم، گوردونیا، نوکاردها، رودوکوک و مایکو باکتریوم با سیل‌های دارای مایکولیک اسید و اکتینو مادورا، درماتوفیلوس، نوکاردیوپسیس و استرپوماسیس‌ها قادر به مایکولیک اسید در دیواره می‌باشند.
- ◆ میکروکوک، الایوکوک، لکونستوک و پدیکوک کوکسی‌های گرم مثبت و هوازی و فاینگلولدیا، میکروموناس و پپتواسترپوکوک گرم مثبت بی‌هوازی می‌باشند، همچنین ویونلا کوکسی گرم منفی بی‌هوازی است.
- ◆ هیدروژنوزوم نقش میتوکندری را در برخی یوکاریوت‌ها داشته ولی کلروزوم و کروماتوفورها ساختارهای فتوستنتزی در پروکاریوت‌ها می‌باشند.
- ◆ ناحیه آغاز همانندسازی در پلاسمیدها OriT (پلاسمید F) یا oriV بوده و در کروموزوم OriC می‌باشد.
- ◆ ذخایر چربی PBH در باسیلوس و سودوموناس بوده و ذخایر متافسفات در کورینه باکتریوم، یرسینیا پستیس و مایکو باکتریوم، اکلای و انتروباکتر وجود دارند.
- ◆ لیپید منحصر به فرد ایزوپرنوئید که اسیدهای چرب با اتصال اتری دارد، در آرکی باکتری‌ها تولید می‌شود.
- ◆ مولکول گلیسرول در اکلای و ATP در ریکتزاپروازکی با انتشار تسهیل‌شده وارد باکتری می‌شوند.
- ◆ میزان رشد باکتری‌ها براساس دما با منحنی آرینوس (Arrhenius) مشخص می‌شود.
- ◆ سیستم‌های ترشحی I و III مستقل از Sec، در حالی که II و V وابسته به Sec هستند.
- ◆ همولیزین اکلای (hlyA) و آدنیلات سیکلаз بوردتلا پرتوصیس با مسیر ترشحی I ترشح می‌شوند.
- ◆ مایکولیک اسید مایکوباكتریوم در مقاومت به اسید و فاکتور طنابی (ترهالوز دی‌مایکولات) در مهار تشکیل فاگولیزوزوم در ماکروفاز نقش دارند.
- ◆ لیپوپروتئین براون و اسید تئیکوئیک در باکتری‌های گرم منفی و گرم مثبت به مورامیک اسید دیواره متصل می‌شوند.

- ◆ از پروتئین‌های غشای خارجی OmpC گیرنده باکتریوفاژ T₄, T₆ گیرنده و کanal LamB گیرنده فاژ لامدا و اختصاصی مالتوز و مالتودکستربین می‌باشد.
- ◆ در تولید کپسول باسیوس آنتراسیس، توکین کلستریدیوم تتانی و انتروتوکین اکلای انتروتوکسیزن، پلاسمیدها نقش دارند.

۷۴ تست‌های طبقه‌بندی شده فصل اول

۱. کدامیک از دانشمندان زیر باکتریهای را براساس روش طبقه‌بندی کارلوس لینه در جنس‌ها و گونه‌ها قرار داد؟
 - (۱) هنله
 - (۲) پاستور
 - (۳) اتمولر
 - (۴) ارلیش
۲. پنی سیلین اولین بار توسط چه کسی به صورت خالص در آمده و استفاده شد؟
 - (۱) کخ
 - (۲) دوماک
 - (۳) واکسمن
 - (۴) چاین و فلوری
۳. توالی یابی ژنومی توسط چه کسی مورد استفاده قرار گرفت؟
 - (۱) نیرنبرگ
 - (۲) آوری
 - (۳) فلمینگ
 - (۴) سانگر
۴. کدام تست استافیلوکوکها را از میکروکوکها متمایز می‌کند؟
 - (۱) کاتالاز
 - (۲) رنگ آمیزی
 - (۳) مانیتول
 - (۴) لیزواستافین
۵. میکروسکوپ زمینه تاریک برای مشاهده کدام باکتری استفاده می‌شود؟
 - (۱) پنوموکوک
 - (۲) تروپونما
 - (۳) سالمونلا
 - (۴) باسیلوس
۶. اسپور انتهایی شبیه چوب کبریت در کدام باکتری مشاهده می‌شود؟
 - (۱) باسیلوس سوبتیلیس
 - (۲) کورینه باکتریوم دیفتزیه
 - (۳) کلستریدیوم بوتلینوم
 - (۴) کلروزوم
۷. ساختاری که در سلول یوکاریوتی به جای میتوکندری عمل می‌کند چه نام دارد؟
 - (۱) هیدروژنوزوم
 - (۲) کلروفیل
 - (۳) تیلاکوئید
 - (۴) کلروزوم
۸. کدامیک از تفاوت‌های سلول یوکاریوتی با پروکاریوتی نیست؟
 - (۱) ریبوزوم
 - (۲) غشای پلاسمایی
 - (۳) فلاژل
 - (۴) هسته
۹. کدام باکتری دارای کروموزوم خطی است؟
 - (۱) بورلیا بورگدوفری
 - (۲) بروسلا ملی تنسیس
 - (۳) ویبریو کلرا
 - (۴) لپتوسپیرا اینتروگانس
۱۰. کدام جزء هم می‌تواند یک رپلیکون و هم یک اپیزوم باشد؟
 - (۱) ترانسپوزون
 - (۲) پلاسمید
 - (۳) باکتریوفاژ
 - (۴) IS المنتها
۱۱. منظور از دانه‌های باز ارنست یا متا کروماتیک در باکتری‌ها چیست؟
 - (۱) PBH
 - (۲) فسفات آلی
 - (۳) فسفات معدنی
 - (۴) لیپیدها
۱۲. انتقال گلیسرول در اکلای و ATP در ریکتزا با چه مکانیسمی انجام می‌شود؟
 - (۱) انتقال فعال
 - (۲) انتشار تسهیل شده
 - (۳) اسمز
 - (۴) جابجایی گروهی
۱۳. کدامیک از مسیرهای ترشحی وابسته به sec هستند؟
 - (۱) ۲و۱
 - (۲) ۳و۲
 - (۳) ۵و۴
۱۴. اگزوتوكسین A سودوموناس و VacA هلیکوباکتر از کدام مسیرهای ترشحی به خارج از باکتری فرستاده می‌شوند؟

۴۲ و ۴

۳۱ و ۴

۲۱ و ۵

۱ و ۵

۱۵. کدام مسیر ترشحی موجب انتقال DNA به روش کونتروگاسیون می‌گردد؟

۱) ۱ (۳) ۴ (۲) ۳ (۱)

۱۶. کدام پیوند بین زنجیره پلی ساکاریدی و تترالپتیدی پپتیدوگلیکان ایجاد می‌شود؟

۱) د-آلانین و مورامیک اسید

۲) ال-آلانین و مورامیک اسید

۳) ال-لیزین و مورامیک اسید

۴) د-آلانین و گلوکز آمین

۱۷. پیوند بین اسید تئی کوییک و پپتیدوگلیکان بین ... و صورت می‌گیرد و به صورت می‌باشد.

۱) ریبیتول-مورامیک اسید-کووالانسی

۲) گلیسرول-مورامیک اسید-کووالانسی

۳) ریبیتول-مورامیک اسید-غیر کووالانسی

۴) ریبیتول-گلوکز آمین-کووالانسی

۱۸. لیزاستافین توسط کدام گونه استافیلوکوک تولید شده و روی کدام بخش دیواره استافیلوکوکوس اورئوس اثر دارد؟

۱) سیمیولنس-پل پنتا گلایسینی

۲) اینترمدیوس-پل پنتا گلایسینی

۳) شلیفری-پیوند کربوهیدراتی (۴-۱)

۴) ساپروفیتیکوس-پیوند

۱۹. رنگ آمیزی اسید فست برای مشاهده کدام باکتری استفاده نمی‌شود؟

۱) نوکاردیا

۲) مایکوباکتریوم

۳) گوردونیا

۴) روتیا

۱۰. دی آمینو پیمیلیک اسید (D-AP) در دیواره کدام باکتری قرار دارد؟

۱) باسیلوس آنتراسیس

۲) کورینه باکتریوم دیفتریه

۳) سالمونلا

۴) مایکوباکتریوم

۱۱. لیپوپروتئین براون موجب اتصال به می‌شود.

۱) پپتیدوگلیکان-غشای خارجی

۲) غشای داخلی-غشای خارجی

۳) تیکوئیک اسید-غشای خارجی

۴) لیپید A-غشای داخلی

۱۲. تنوع در کدام بخش از لیپید A موجب تغییرات در سمیت آن شده است؟

۱) فسفات

۲) زنجیره‌های اسید چرب

۳) گلوکز آمین

۴) گروه‌های OH

۱۳. کدام بتا لاکتاماز در اشریشیا کلای فعالیت کربوکسی پپتیدازی دارد؟

PBP4 (۴) PBP3 (۳) PBP2 (۲) PBP1 (۱)

۱۴. خواب آرام (slow wave sleep) در اثر کدام بخش باکتری ایجاد می‌شود؟

۱) پپتیدوگلیکان

۲) تئی کوئیک اسید

۳) لیپید A

۴) آنتی زن O

۱۵. باکتوپرنول در بیوسنتز همه ساختارهای زیر نقش دارد به جز

۱) پپتیدوگلیکان

۲) کپسول

۳) اسید تیکوئیک

۴) اسپور

۷۴ پاسخ‌نامه تست‌های طبقه‌بندی شده فصل اول

- ۱- گزینه «۳» صحیح است.
- ۲- گزینه «۴» صحیح است.
- ۳- گزینه «۴» صحیح است.
- ۴- گزینه «۴» صحیح است.
- ۵- گزینه «۲» صحیح است.
- ۶- گزینه «۴» صحیح است.
- ۷- گزینه «۱» صحیح است.
- ۸- گزینه «۲» صحیح است.
- ۹- گزینه «۱» صحیح است.
- ۱۰- گزینه «۲» صحیح است.
- ۱۱- گزینه «۲» صحیح است.
- ۱۲- گزینه «۲» صحیح است.
- ۱۳- گزینه «۴» صحیح است.
- ۱۴- گزینه «۱» صحیح است.
- ۱۵- گزینه «۲» صحیح است.
- ۱۶- گزینه «۱» صحیح است.
- ۱۷- گزینه «۱» صحیح است.
- ۱۸- گزینه «۱» صحیح است.
- ۱۹- گزینه «۴» صحیح است.
- ۲۰- گزینه «۲» و «۳» صحیح است.
- ۲۱- گزینه «۱» صحیح است.
- ۲۲- گزینه «۲» صحیح است.
- ۲۳- گزینه «۲» صحیح است.
- ۲۴- گزینه «۱» صحیح است.
- ۲۵- گزینه «۴» صحیح است.

مؤسسه علمی آموزی

فرهیختگان راه‌داش

سیستم ایمنی

و متابولیسم باکتریایی

سیستم ایمنی و متابولیسم باکتریایی

نقش سیستم ایمنی در حذف باکتری‌ها: سیستم ایمنی از دو جزء کلی ایمنی ذاتی و اکتسابی تشکیل می‌گردد. ایمنی اکتسابی نیز به دو قسمت ایمنی هومورال و ایمنی سلولی تقسیم شده و سیستم ایمنی ذاتی نیز شامل پوست و غشاهاي مخاطي، غدد لنفي، سلول‌هاي فاگوسیت کننده، سیستم کمپلمان، پپتیدهای ضد میکروبی و مدیاتورهای التهابی می‌باشد.

غشاهاي مخاطي: باکتریهایی که در غشاهاي مخاطي عفونت را شروع کرده و يا در آنجا به صورت کلونیزه باقی می‌مانند، با پپتیدهای ضد میکروبی ترشحی از این سلول‌ها و سلول‌هاي فاگوسیت کننده و همچنین آنتی بادی IgA و یا IgG مواجه می‌شوند. آنتی بادی IgA مهم ترین ایمونوگلوبولین مخاطی است که به علت داشتن قطعه ترشحی و قطعه دمی به صورت دایمر بوده و همچنین فراوان ترین آنتی بادی بدن محسوب می‌شود. بسیاری از باکتری‌ها می‌توانند به اسید سیالیک و دیگر گیرنده‌های گلیکوپروتئینی و لیپوپروتئینی سطح سلول‌هاي مخاطی متصل شده و کلونیزه شوند، مثل اعضای خانواده انتروباكتریاسه، ویریوکلرا، نایسريا گنوره، باکتریوئیدس، بیفیدوباكتریوم، استرپتوكوک پیوژن و ویریدانس، پنوموکوک، لاکتوباسیل، هموفیلوس آنفلوانزا و استافیلوکوکوس اورئوس و بسیاری از باکتری‌های دیگر در مخاطاط با این پاسخ‌ها مواجه می‌شوند. برخی باکتری‌ها مثل استرپتوكوک پیوژن، پنوموکوک، هموفیلوس آنفلوانزا و نایسرياها با تولید آنزیم IgA پروتئاز که روی ناحیه لولای ویژه‌ای در این آنتی بادی اثر دارد، آن را تجزیه کرده و مقاومت می‌کنند.

غدد لنفي: همانند تیموس و طحال دارای کپسول می‌باشد. زیر کپسول سه ناحیه وجود دارد. سینوس زیر کپسولی (حاوی ماکروفازها و سلولهای اندوتیال)، کورتکس خارجی یا ناحیه فولیکولی (ناحیه سلول B یا مستقل از تیموس) و پاراکورتکس یا کورتکس دور (ناحیه سلول T یا وابسته به تیموس) و همچنین مدولا که انواع سلولها در آن وجود دارند ولی به علت تعداد بسیار زیاد پلاسماسل‌ها این ناحیه را به عنوان ناحیه سلول B یا مستقل از تیموس در نظر می‌گیرند. در حالیکه ناحیه مدولا در تیموس در واقع همان ناحیه سلولهای T می‌باشد که حاوی اپیتیلیومی فشرده تحت عنوان جسمک‌های هاسال است.

سلول‌های فاگوسیت کننده: شامل نوتروفیل‌ها و ماکروفازها که پس از ایجاد آسیب یا عفونت در پی تولید مواد جذب کننده از سلول‌های آسیب دیده یا اندوتیلیوم، سریعاً خود را به محل عفونت رسانیده و به فاگوسیتوز میکروب می‌پردازند. در گرانولهای نوتروفیل‌ها دیفسین‌ها وجود دارند که عولکرد وسیع الطیفی روی انواع باکتری‌ها و دیگر میکروب‌ها دارند. برخی باکتری‌ها با مکانیسم‌هایی می‌توانند در سلول‌های فاگوسیت کننده زنده بمانند. مایکوباكتریوم، لژیونلا پنوموفیلا، نوکاردیا آسترودئیدس، ریکتزیا پرووازکی و شیگلا فلکسنری با مهار تشکیل فاگوزوم حاوی باکتری با لیزوزوم جلوگیری کرده و در برابر کشتار داخل سلولی ماکروفازها مقاومت می‌کنند. لیستریا و شیگلاها و ریکتزیاهای نیز با فرار از فاگوزوم و پاره کردن آن و همچنین تشکیل دم اکتینی در سلول

ماکروفاز باقی می‌مانند و به سلول‌های دیگر گسترش پیدا می‌کنند بدون این که وارد جریان خون شده و در معرض عوامل ضدمیکروبی مثل سرم قرار گیرند. برخی از باکتری‌های هوازی اجباری مثل بروسلا و فرانسیسلا با تجزیه هیدروژن پراکسید و دیگر ترکیبات اکسیژنه سمی چون اسیدهایپو کلرو و NADH در سلول مکروفاز یا نوتروفیل (فقط بروسلا) زنده می‌مانند.

در عفونت مایکروبکتریوم لپره دو شکل ایجاد می‌گردد، که یکی جذام لپروماتوز و دیگری جذام توبرکلوئید است. با توجه به این که در نابودی باکتری‌های درون سلولی لنفوسيت‌های T نقش به سزاگی دارند، در جذام لپروماتوز پاسخ ایمنی سلولی ضعیف و میزان آنتی بادی و تعداد باکتری‌ها بالا می‌باشد و از طرف دیگر میزان اینترلوکین ۱۰ و ۴ بالا و میزان اینترفرون گاما پایین است، ماکروفازها عملکرد بسیار ضعیفی دارند، در نتیجه عفونت پیشرونده ایجاد می‌شود، اما در حالت توبرکلوئید کاملاً عکس این حالت وجود دارد و باکتری‌ها تحت کنترل ایمنی سلولی هستند. هنگامی که ماکروفاز باکتری را می‌بلعد، غیر فعال می‌باشد و در این حالت سلول‌های NK که سلول‌های بدون MHC کلاس ۱ را شناسایی می‌کنند، اینترفرون گاما تولید کرده و ماکروفازها را فعال می‌کنند. در مورد باکتری‌های خارج سلولی نیز سلول‌های T این اینترفرون را تولید کرده و موجب تکثیر ماکروفازها می‌گردد و در مقابل اینترلوکین ۱۲ توسط ماکروفاز تولید شده و سلول‌های T را فعال می‌کنند.

سیستم کمپلمان: کمپلمان دارای سه مسیر کلاسیک، فرعی و لکتین می‌باشد. در مسیر کلاسیک آنتی بادی‌های IgG و IgM با اتصال به جزو C1q موجب شروع آن می‌شوند. به ترتیب اجزای C4، C2، C3، C5، C6، C7 و C8 و در نهایت C9 متصل شده و با تشکیل حفره در سطح باکتری‌های گرم منفی و یا دیگر سلول‌ها محتويات آن‌ها بیرون ریخته و از بین می‌روند.

در مسیر فرعی ابتدا C3 به دیواره باکتری متصل شده و فاکتور B را فرا می‌خواند. این فاکتور توسط فاکتور D که نقش آنزیمی دارد شکسته می‌شود. سای مراحل آن شبیه مسیر کلاسیک هستند. آنتی بادی‌های IgG4 و IgA مسیر فرعی را فعال می‌کنند.

نقص در اجزای ابتدایی کمپلمان موجب حساسیت به باکتری هموفیلوس آنفلوواز شده و چنانچه اجزایی انتهایی آن دچار نارسایی باشند، باکتری‌های نایسربیا می‌توانند عفونت سیستمیک ایجاد کنند. همچنین در بین گونه‌های کمپیلوباکتر، کمپیلوباکتر فتوس به دلیل داشتن لایه پروتئینی موسوم به لایه S می‌تواند در برار خاصیت کشندگی کمپلمان و سرم مقاومت کند. سایر کمپیلوباکترها نمی‌توانند عفونت سیستمیک ایجاد کنند.

سیستم ایمنی اکتسابی: در ابتدا به ایمنی هومورال اشاره می‌شود. این بخش شامل سلول‌های تولید کننده آنی بادی (لنفوسيت‌های B) کی باشد که در اولین برخورد با عوامل یا اجزای باکتری‌ها آنتی بادی ایزوتیپ IgM را تولید می‌کنند و در برخوردهای بعدی IgG یا IgA تولید می‌گردد. IgM که آنتی بادی مستقل از تیموس نیز نامیده می‌شود، به ترکیبات پلی ساکاریدی پاسخ می‌دهد، این آنتی بادی بزرگترین ایمونوگلوبولین بدن بوده و مهم ترین آنتی بادی در فعل کردن کمپلمان است. در پاسخ‌های بعدی به یک عفونت میزان IgG افزایش

می‌یابد. این آنتی بادی وابسته به تیموس است و به پروتئین‌های باکتریایی پاسخ می‌دهد و نیز در اپسونیزاسیون نقش مهمی دارد. در مخاطط برای مبارزه با باکتری‌ها آنتی بادی IgA افزایش می‌یابد. تولید آن تحت تاثیر اینتلرولوکین TGF β می‌باشد.

استافیلوکوکوس اورئوس با پروتئین A خود به ناحیه FC آنتی بادی IgG متصل شده و مانع عملکرد آن در پاسخ به باکتری می‌گردد و با تولید کواگولاز تاثیر سیستم میلوپراکسیداز را کاهش می‌دهد. همچنین استرپتوکوک پیوژن با پروتئین M به اجزای مختلف متصل شده و مانع شناسایی توسط آنتی بادی‌ها می‌گردد، همچنین کپسولی از جنس اسید هیالورونیک دارد که ضد فاگوسیتوز می‌باشد و با تولید آنزیم a5C aپتیداز در مسیر کمپلمان اختلال لیجاد می‌کند. هموفیلوس آنفلوانزا تیپ B به علت شباهت دیواره پوششی آن با گیرنده‌های سلول‌های میزبان مانع از شناسایی و پاسخ می‌گردد، به همین دلیل تهیه واکسن مناسب برای آن مشکل بوده است. نایسريا گنوره نیز با تغییرات آنتی ژنی پیلی خود در فرار از ایمنی موثر است. کپسول باسیلوس آنتراسیس که از جنس پلی پپتید می‌باشد، نیز مانع فاگوسیتوز شده و در شروع عفونت نقش مهمی دارد.

ایمنی سلولی: شامل سلول‌های TH1 (T و TH2) می‌باشد. سلول‌های TH1 توسط اینتلرولوکین ۱۲ ماکروفاز و اینترفرون گاما سلول‌های NK فعال می‌شوند، همچنین سلول‌های ارائه دهنده آنتی ژن (APC) که شامل ماکروفاز، دندریتیک سل و سلول‌های B هستند پپتیدهای پردازش شده را از طریق ناحیه شیار مولکول‌های MHC که گیرنده سلول T متصل می‌شود، پپتیدهای کوچک را ارائه داده و آن را فعال کنند.

مولکول‌های اصلی سازگاری نسجی (MHC)

این مولکول‌ها که سیستم اصلی سازگاری نسجی نیز نامیده می‌شوند، شامل نوع ۱ و ۲ می‌باشند که کلاس ۱ روی تمام سلول‌های هسته دار بدن و کلاس ۲ روی سلول‌های ارائه دهنده آنتی ژن (دندریتیک سل، ماکروفاز و سلول‌های B) وجود دارند. هر مولکول MHC شامل نواحی اتصال به پپتید آنتی ژن، ناحیه شبه ایمونوگلوبولین و نواحی درون غشایی و سیتوپلاسمی است. نواحی شبه ایمونوگلوبولین این مولکول‌ها دارای محل‌های اتصال به مولکولهای CD4 و CD8 می‌باشند. از نظر ساختار مولکول کلاس ۱ از دو زنجیره آلفا و بتا دو میکروگلوبولین تشکیل شده که اتصالی سست و غیر کووالانسی دارند. بخش آلفا-۳ محل اتصال به CD8 است. همچنین بتا-۲ میکروگلوبولین آزادانه و بدون اتصال به غشای سلولی قرار گرفته است. ژن بتا-۲ میکروگلوبولین در خارج از ناحیه MHC و روی کروموزوم ۱۵ قرار دارد. کلاس ۲ از دو زنجیره ناهمسان پلی پپتیدی آلفا و بتا تشکیل شده که بطور غیر کووالان به هم متصل‌اند. برخلاف مولکول‌های کلاس ۱ در کلاس ۲ دو زنجیره ناهمسان وجود دارند که بصورت غیر کووالانسی به هم متصل‌اند. همچنین ژنهای سازنده این دو اجزا، روی ناحیه ژنی MHC قرار دارند. در کلاس ۲، ناحیه شبه ایمونوگلوبولین بنام بتا-۲ محل اتصال CD4 است. اتصال پپتید به مولکول‌های MHC برخلاف اتصال آنتی ژن به آنتی بادی، بطور غیر کووالانسی به پپتید پردازش شده متصل می‌گردد. محل سنتز مولکولهای کلاس ۱ و کلاس ۲،

رتیکولوم اندوپلاسمیک خشن است.

در مسیر سیتوزولی که پروتئینهای درون زاد یا عوامل داخل سلولی چون ویروس‌ها در ابتدا توسط آنزیم پروتئازوم هیدرولیز شده و توسط پروتئین TAP به داخل رتیکولوم اندوپلاسمیک برای اتصال به مولکولهای MHC کلاس ۱ منتقال داده می‌شوند.

در مسیر اندوزومی پروتئین‌های خارج سلولی بصورت وزیکول‌های فاگوزومی به سیتوپلاسم وارد شده و با وزیکولهای ناشی از رتیکولوم اندوپلاسمیک ادغام می‌شوند. در ابتدا چون به مولکولهای کلاس ۲، زنجیره نامتغیر متصل است، امکان اتصال پیتید به آن وجود ندارد ولی به تدریج این زنجیره توسط DM جدا شده و پیتید آنتی ژنی به مولکول متصل می‌گردد. سپس این پیتیدها به ترتیب به CD4 و CD8 ارائه می‌شوند.

اینترفرون گاما موجب افزایش بیان پروتئازوم، TAP، بتا-۲ میکروگلوبولین، همچنین فعال شدن ماکروفازها و افزایش بیان مولکولهای MHC می‌شود.

پیتیدهای سیتوزولی که ناشی از ویروس‌ها و باکتری‌های درون سلولی هستند از طریق مولکولهای MHC کلاس ۱ و پیتیدهای فاگوسیتوز شده که در پی تجزیه باکتری‌ها و عوامل خارج سلولی (فاگوزومی) می‌باشند، از طریق شیار مولکول کلاس ۲ به سلول‌های T ارائه می‌شوند.

دمین‌های سیتوپلاسمی رسپتورهای سلولهای T شامل ITAM و ITIM می‌شوند که به ترتیب آنزیم‌های تیروزین کینازی و تیروزین فسفریلازی را فعال می‌کنند. آنزیم‌های نوع اول موجب فعال شدن سلول T و انواع دوم موجب غیر فعال شدن آن می‌شوند.

کمبود یا نواقص سلول‌های T در بروز یا پیشرفت برخی عفونت‌های باکتریایی تاثیر دارد، به عنوان مثال باکتریهای لیستریا، مایکوباكتریوم‌ها، لژیونلا، ریکتزاها و بروسلا و مخمرهای کاندیدا آلبیکنز و کریپتوسپوریدیوم و ویروس‌هایی مثل ایدز (زمانی که تعداد سلولهای T به کمتر از ۴۰۰ عدد در میکرولیتر می‌رسد) تکثیر می‌شوند. برخی توکسین‌های ترشحی باکتریها مثل اگرفولیاتیو توکسین، توکسین سندروم شوک توکسیک و انتروتوکسین استافیلوکوکوس اورئوس و نیز توکسین‌های پایروزیک استرپتوکوکی مثل SPA و C SP به عنوان سوپر آنتی ژن عمل کرده و می‌توانند به طور پلی کلونال سلول‌های T را فعال و تکثیر کنند. این توکسین‌ها برخلاف آنتی ژن‌های معمولی به ناحیه شیار مولکولهای MHC متصل نشده بلکه به مجاور آن می‌چسبند.

ژن‌های بیان کننده این توکسین‌ها روی جزایر پاتوزنیسیتی استافیلوکوکوس اورئوس و فاژهای وارد شده به کروموزوم استرپتوکوک پیوژن قرار دارند. در جدول زیر سایتوکاین‌های سیستم ایمنی آورده شده است.

عملکرد	جزء ایمنی	منشاء تولید	سایتوکاین
تب و التهاب	ذاتی	ماکروفاز / سلول T	فاکتور نکروز تومور (TNF)
تب و آثار التهابی	ذاتی	ماکروفاز سلول‌های اندوتیال	اینترلوکین ۱
کموتاکسی فاگوسیت‌ها	ذاتی	ماکروفاز، سلول‌های اندوتیال و T	کموکاین‌ها
فعال شدن سلول NK, T	ذاتی	ماکروفاز و دندریتیک سل	اینترلوکین ۱۲
فعالیت ضد ویروسی	ذاتی	ماکروفاز و فیبروبلاست	اینترفرون‌های تیپ ۱ (آلفا و بتا)
کنترل پاسخ‌های ایمنی	ذاتی	ماکروفاز و سلول TH2	اینترلوکین ۱۰
التهاب و فعالیت B سل	ذاتی	ماکروفاز، اندوتیال و T	اینترلوکین ۶
تکثیر T, NK سل‌ها	ذاتی	ماکروفاز، دندریتیک سل و ...	اینترلوکین ۱۵
T, NK: تولید اینترفرون گاما	ذاتی	ماکروفاز	اینترلوکین ۱۸
تکثیر و آپوپتوز سلول T	اختصاصی	سلول‌های T	اینترلوکین ۲
تولید IgE و تکثیر TH2	اختصاصی	TH2(CD4) و ماست سل	اینترلوکین ۴
تولید IgA و تکثیر اوزینوفیل	اختصاصی	سلول‌های TH2	اینترلوکین ۵
فعال شدن ماکروفاز و سلول‌های ارائه کننده آنتی ژن	اختصاصی	سلول‌های NK, TH1(CD8)	اینترفرون گاما (INF-γ)
تولید IgA و مهار پاسخ ایمنی	اختصاصی	سلول‌های T و ماکروفاز	عامل تغییر رشد بتا (TGF-β)
کموتاکسی نوتروفیل و اندام	اختصاصی	سلول‌های T	لنفوتوکسین

متabolیسم باکتریها: متabolیسم باکتریایی به منظور تأمین انرژی یا سنتز ترکیبات موردنیاز (پلیمرها، پلیپپیدها یا لیپیدها) برای رشد انجام می‌شود.

برخی باکتری‌ها هوازی اجباری‌اند مثل: سودوموناس، پلزیوموناس، نایسریا، مایکوباكتریوم، نوکاردیا، استرپتوماسیت‌ها، موراکسلا، ایکنلا و کنیگلا، بورخولدریا، اسینتوباكتر، استنتوتروفوموناس، بروسلا، فرانسیلا، لژیونلا، بارتونلا، لپتوسپیرا و مایکوپلاسما پنومونیه و مسیر کسب انرژی و کربن آنها متabolیسم هوازی می‌باشد.

باکتری‌های بی‌هوای اختیاری یا میکروأئروفیل متمایل به کسب انرژی و کربن از طریق متابولیسم بی‌هوای هستند ولی می‌توانند در حضور اکسیژن نیز رشد کنند. مثل خانواده انتروباکتریاسه کمپیلوباکتر و هلیکوباکتر، ویبریوکلرا، سایر مایکوپلاسمها، هموفلوس و ... باکتری‌های بی‌هوای اجباری مثل کلستریدروم تنانی و بوتولینوم، باکترویو ئیدس و بیفیدوباکتریوم مسیر کسب انرژی بی‌هوای دارند.

باکتری‌ها برای تولید انرژی از ترکیبات مختلفی استفاده می‌کنند و آنها را تبدیل به محصولاتی می‌نماید که قادر به ورود به راه‌های متابولیکی مرکزی مثل امیدن میرهوف پارناس (گلیکولیز) یا چرخه تری کربوکسیلیک اسید هستند.

تنفس هوایی: در باکتری‌های هوایی اجباری و بی‌هوای اختیاری گلوکز از طریق هوایی متابولیزه می‌شود. ابتدا گلوکز فسفریله شده و به دو ترکیب گلیسری آلدیید ۳-فسفات و دی‌هیدروکسی استون فسفات تبدیل می‌شود. در نهایت به پیروات تبدیل شده و با آنزیم پیروات دهیدروژناز به استیل کوازنیم A تبدیل می‌شود. در مسیر گلیکولیز هوایی دو NADH و دو مولکول ATP (در مجموع ۸ATP) حاصل می‌شود. استیل کوا وارد چرخه کربس شده و ۱۲ATP تولید می‌شود و به ازای دو مولکول استیل کوا که از دو پیروات حاصل شده‌اند ۲۴ATP در چرخه تری کربوکسیلیک اسید حاصل می‌شود.

در باکتری‌های بی‌هوایی پیروات توسط لاکتات دهیدروژناز تبدیل به لاکتان شده و یک مولکول NAD^+ حاصل و در نهایت دو مولکول ATP ایجاد می‌شود به همین دلیل باکتری‌های بی‌هوایی نیاز بیشتری به محصولات مغذی دارند و کند رشد می‌باشند.

چرخه پنتوز فسفات یا فسفوگلوکونات: محصولات این چرخه شامل ۲NADPH و قندهای پنج کربنی هستند که به ترتیب برای بیوسنتر لیپیدها و اسیدهای نوکلئیک استفاده می‌شوند.

مسیر انتروبدئوروف: در باکتری‌های هوایی مطلق مثل سودوموناس و نایسربیا پس از مصرف گلوکز، اسید پیرویک و گلیسری آلدیید ۳-فسفات حاصل می‌کنند. اتانل نیز از محصولات نهایی این مسیر است.

چرخه گلی اکسیلات: در این مسیر آنزیم ایزوسیترات لیاز سبب شکستن ایزوسیترات شده و سوکسینات و گلی اکسیلات تولید می‌کند. سپس اسید مالیک تولید می‌شود. سپس محصولات وارد سیکل کریس می‌گردند. در این مسیر تنها منبع کربن استات می‌باشد.

تخمیر اسیدهای مخلوط: در خانواده انتروباکتریاسه پس از مصرف گلوکز و سپس تشکیل پیروات، این ترکیب به محصولات گوناگونی نظیر اسید فرمیک، بوتان دی‌آل، اتانل، اسید استیک، اسید بوتیریک، بوتانول، استون وایزوپروپانول تبدیل می‌شود.

asheršiaکلی می‌تواند تخمیر را ادامه داده و استوئین تولید کند که از شیگلا متمایز می‌شود. اعضای جنس کلستریدیوم اسیدهای آمینه را تخمیر کرده و ترکیباتی مثل کاداورین (Cadaverin) و پوترسین تولید می‌کنند و

بوی متعفن ایجاد می‌گردد. این واکنش که به نام واکنش استریکلند Strikland می‌باشد، هنگامی رخ می‌دهد که منبع انرژی باکتری محدود شده باشد.

فسفوریلاسیون اکسیداتیو و زنجیره تولید انرژی: در این مسیر که در غشای سیتوپلاسمی باکتری انجام می‌شود، محصولات چرخه کربس شامل NADH و FADH، ابتدا به آنزیم NADH دهیدروژناز ارائه می‌شوند. سپس الکترون حاصل به کمپلکس FMS سیتوکروم b و c و در نهایت سیتوکروم اکسیداز (cyta) منتقل می‌گردد و نیروی حاصل از آن پس از انتقال به اکسیژن، موجب ورود یون‌های H^+ و تولید ATP می‌شود. در برخی باکتری‌ها مثل سودوموناس در صورتی که اکسیژن موجود نباشد، از نیترات، فومارات یا سولفات به عنوان پذیرنده نهایی اکسیژن استفاده می‌شود.

عناصر ضروری موردنیاز باکتری‌ها

الف- اجزای ضروری اصلی شامل کربن، اکسیژن، هیدروژن، نیتروژن و گوگرد می‌باشند. کربن از اجزای اصلی ترکیبات سلولی می‌باشد، همچنین اکسیژن، هیدروژن و نیتروژن این نقش را دارند. گوگرد (S) در اسیدهای آمینه حاوی گوگرد (متیونین و ستیسین)، تیامین پیرو فسفات و برخی کوآنزیم‌ها وجود دارد.

فسفر جزء تشکیل‌دهنده نوکلئیک اسیدها و فسفولیپیدهای است. پتاسیم، کاتیون غیرآلی عمدتی که به عنوان کوفاکتور (مثل پیروات کیناز) عمل می‌کند. منیزیوم نیز کوفاکتور آنزیم‌های کیناز بوده، در ساختار دیواره، غشای سلولی و ریبوزوم‌ها وجود دارد. سدیم نیز در عمل انتقال نقش دارد.

اجزای ضروری فرعی شامل روی (Zn) که در ساختار بسیاری از آنزیم‌ها وجود دارد، منگنز، مولیبدون، سلنیوم، کبات، مس و نیکل می‌باشند.

اپران لاكتوز: این اپران در کاتابولیزه کردن لاكتوز نقش داشته و از اجزایی شامل، پروموتور Lac (P)، اپراتور (O) Lac، ژن‌هایی برای بتا گالاکتوزیداز (Z) پرمئاز لاكتوز (Y) و ترانس استیلاز (a) می‌باشد. رپرسور این اپران در ناحیه‌ای جدا از اپران قرار دارد. هنگامی که لاكتوز در محیط قرار داشته باشد، با ورود به سلول، بلافاصله رپرسور از پروموتور جدا شده و آنزیم پلیمراز از آن رونویسی می‌کند. هنگامی که هر دو قند گلوکز و لاكتوز در محیط باکتری وجود داشته باشند، ابتدا باکتری‌ها رشد کرده و سپس متوقف شده و دوباره لاكتوز را مصرف و رشد می‌کنند.

➔ نکات مروری و تکمیلی فصل دوم

- ◆ باکتری‌های ناسیریا، سودوموناس، نوکاردیا، لپتوسپیرا، بروسلا، لژیونلا و بوردتلا پرتولیس هوازی اجباری بوده و مسیر تخمیر با بی‌هوازی را ندارند.
- ◆ در چرخه پنتوز فسفات NADPH ۲ و پنتوز تولید می‌شود که صرف سنتز چربی‌ها و اسیدهای نوکلئیک می‌گردد.
- ◆ تخمیر اسیدهای مخلوط و تولید استوئین در خانواده انتروباکتریا به و تخمیر بوتان دی‌ال در کلستریدیوم‌ها صورت می‌گیرد. همچنین کلستریدیوم‌ها با تخمیر اسید آمینه، کاداورین و پوترسین تولید می‌کنند.
- ◆ در سودوموناس و نایسیریا در صورت نبود اکسیژن، ترکیبات نیترات، فومارات یا سولفات به عنوان پذیرنده نهایی اکسیژن استفاده می‌شود.
- ◆ باکتری‌های نایسیریا، استرپتوکوک پیوزنر و پنومونیه با تولید IgA پروتئاز این آنتی‌بادی را در مخاطط هیدرولیز می‌کنند.
- ◆ مایکروب‌اکتریوم‌ها، نایسیریا گنوره، لژیونلا، نوکاردیا و ریکتریا با مهار تشکیل فاگولیزوزوم در ماکروفاز زنده می‌مانند.
- ◆ نقص در اجزای ابتدایی کمپلمان موجب پیشرفت عفونت هموفیلوس آنفولانزا و نقص در اجزای انتهایی آن با تکثیر نایسیریها همراه است. لایه کپسولی S کمپیلوباکترفتوس نیز موجب مقاومت به کمپلمان می‌گردد.
- ◆ در از بین بردن استافیلوکوک اورئوس و استرپتوکوک‌های موجود در جریان خون کمپلمان و آنتی‌بادی‌ها نقش مهمی دارند، همچنین در برابر باکتری‌های درون سلولی مثل مایکروب‌اکتریوم‌ها و لیستریا، ایمنی سلولی و سلول‌های T بیشترین اهمیت را دارند.

۷۷ تست‌های طبقه‌بندی شده فصل دوم

۱. کمبود کدام آنتی بادی بیمار را به عفونت‌های تنفسی بیشتر مستعد می‌کند؟

- igD (۴) igA (۳) igG (۲) igM (۱)

۲. کدامیک از مارکرهای شناسایی لنفوцит‌های T نمی‌باشد؟

- CD8 (۴) CD19 (۳) CD4 (۲) CD3 (۱)

۳. کمبود کدام‌یک از اجزای سیستم ایمنی فرد را به عفونت‌های ناشی از مننگوکوک حساس‌تر می‌کند؟

- C8,9 (۴) igM (۳) C3 (۲) کونورتاز (۱)
کمپلمان

۴. مهار فاگوسیتوز از طریق ممانعت از تشکیل فاگولیزوزوم در همه‌ی باکتری‌های زیر صورت می‌گیرد به جز:

- (۴) مایکوباکتریوم (۳) نایسرا (۲) لژیونلا (۱) مایکوبلاسمها

۵. تمام باکتری‌های زیر در ماکروفاژ زنده می‌مانند به جز:

- (۴) ویبریو کلرا (۳) شیگلا (۲) سالمونلا (۱) بروسلا

۶. کدامیک از آنتی بادی‌های زیر می‌توانند مسیر کلاسیک کمپلمان را فعال کنند؟

- igA,D (۴) igA,G (۳) igA,M (۲) igM,G (۱)

۷. مناسب‌ترین پاسخ ایمنی بر ضد ترکیبات پروتئینی درون سلولی سالمونلا به چه صورتی انجام می‌شود؟

- (۲) ارائه به لنفوцит‌های CD4+ (۱) استافیلوکوکوس اورئوس

- (۴) آنتی بادی igM (۳) سیستم کمپلمان

۸. لنفوцит‌های T در پاسخ به کدام باکتری زیر کمتر نقش دارند؟

- (۲) مایکوباکتریوم (۱) لیستریا

- (۴) لژیونلا (۳) استافیلوکوکوس اورئوس

۹. کدام یک از اجزای دیواره نایسرا یا گنوره مهار کننده تشکیل فاگولیزوزوم است؟

- LOS (۴) RMP (۳) PorB (۲) PorA (۱)

۱۰. همه باکتری‌های زیر می‌توانند فاگوزوم را لیز کرده و وارد سیتوپلاسم فاگوسیت‌کننده شوند به جز:

- (۴) کلامیدیاها (۳) ریکتزیاها (۲) شیگلا (۱) لیستریا

در هنگام فاگوسیتوز کدام باکتری پدیده‌ای موسوم به **coiling phagocytosis** رخ می‌دهد؟

- (۴) فرانسیسلا (۳) بروسلا (۲) لژیونلا (۱) لژیونلا

۱۱. کدام سایتوکاین‌های ایمنی در پاسخ کموتاكسی نوتروفیل و فعال شدن ماکروفاژها نقش بیشتری دارند؟

- IL12,IL15 (۴) INFy,IL8 (۳) IL8,IL12 (۲) IL12,IL8 (۱)

- ۱۲. تمام باکتری‌های زیر هوایی اجباری اند به جز:**
- (۱) نایسريا گنوره (۲) بروسلا آبورتوس (۳) سودوموناس (۴) پنوموکوک
- ۱۳. همه باکتری‌های زیر هوایی اجباری هستند به جز:**
- (۱) لپتوسپیرا (۲) نوکاردیا (۳) اسینتوباکتر (۴) پرسینیا
- ۱۴. کدام باکتری زیر میکروآئروفیل بوده و قادر به تولید اکسیداز و کاتالاز می‌باشد؟**
- (۱) ترپونما (۲) موراکسلا (۳) اکلای (۴) کمپیلوباکتر
- ۱۵. نایسريا گنوره کدام ترکیب را به عنوان پذیرنده نهایی اکترون به جای اکسیژن ترجیح می‌دهد؟**
- (۱) نیترات (۲) سولفات (۳) کربنات (۴) فسفات
- ۱۶. کدام مسیر متابولیسمی در سودوموناس و نایسريا استفاده می‌شود؟**
- (۱) امبدن میرهوف پارناس (۲) انترودئوروف (۳) گلی اکسیلات (۴) پنتوز فسفات
- ۱۷. کدام تست ویبریو را از خانواده انتروباکتریا سه متمایز می‌کند؟**
- (۱) کاتالاز (۲) احیاء نیترات (۳) مانیتول (۴) لیزین دکربوکسیلاز
- ۱۸. در مسیر متابولیسمی کدام باکتری استوئین تولید می‌شود؟**
- (۱) اکلای (۲) انتروباکتر (۳) کمپیلوباکتر (۴) اسینتوباکتر
- ۱۹. ترکیبات بد بوی پوترسین و کاداورین در طی متابولیسم کدام باکتری تولید می‌شوند؟**
- (۱) کلستریدیوم بوتولینوم (۲) باکتریوئیدس (۳) اکلای (۴) کمپیلوباکتر
- ۲۰. استفاده از کدام مسیر متابولیسمی در فرانسیسلا و لژیونلا بیشتر مطرح است؟**
- (۱) مصرف هوایی گلوکز (۲) مصرف هوایی اسیدهای آمینه (۳) تخمیر و مصرف هوایی گلوکز
- ۲۱. واکنش Strickland در متابولیسم کدام باکتری رخ می‌دهد؟**
- (۱) کلستریدیوم (۲) بیفیدوباکتریوم (۳) لاکتوباسیل (۴) سالمونلا
- ۲۲. کدام تست بیوشیمیایی سالمونلا را از اکلای تشخیص می‌دهد؟**
- (۱) کاتالاز (۲) تولید هیدروژن سولفوره (۳) متیل رد (۴) هیدرولیزو اوره
- ۲۳. بوی میوه‌ای در طی رشد سودوموناس با تولید کدام ترکیب رخ می‌دهد؟**
- (۱) تری متیل آمین (۲) متیل آمین (۳) اندول (۴) استوئین

۲۴. بوی موسوم به **musty odor** در کشت پاستورلا به علت تولید کدام است؟

- ۱) تری متیل آمین
- ۲) اندول
- ۳) ترکیبات گوگردی
- ۴) ترکیبات نیتروژن دار

۷۰ پاسخ‌نامه تست‌های طبقه‌بندی شده فصل دوم

- ۱- گزینه «۳» صحیح است.
- ۲- گزینه «۳» صحیح است.
- ۳- گزینه «۴» صحیح است.
- ۴- گزینه «۴» صحیح است.
- ۵- گزینه «۴» صحیح است.
- ۶- گزینه «۱» صحیح است.
- ۷- گزینه «۱» صحیح است.
- ۸- گزینه «۳» صحیح است.
- ۹- گزینه «۲» صحیح است.
- ۱۰- گزینه «۱» صحیح است.
- ۱۱- گزینه «۳» صحیح است.
- ۱۲- گزینه «۴» صحیح است.
- ۱۳- گزینه «۴» صحیح است.
- ۱۴- گزینه «۴» صحیح است.
- ۱۵- گزینه «۱» صحیح است.
- ۱۶- گزینه «۲» صحیح است.
- ۱۷- گزینه «۱» صحیح است.
- ۱۸- گزینه «۱» صحیح است.
- ۱۹- گزینه «۲» صحیح است.
- ۲۰- گزینه «۱» صحیح است.
- ۲۱- گزینه «۲» صحیح است.
- ۲۲- گزینه «۱» صحیح است.
- ۲۳- گزینه «۲» صحیح است.
- ۲۴- گزینه «۴» صحیح است.
- ۲۵- گزینه «۲» صحیح است.